

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (พัฒนาชีวิตศึกษา)

ปริญญา

พัฒนาชีวิตศึกษา

อาชีพศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีพศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

Problems of Producing Academic Work of Vocational Instructors in the Office of the Private Educational Commission

นามผู้วิจัย นางสาวอรดา มุ่งดี

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุชัย รามวงษ์กูร, ศศ.ค.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์พนิต เข็มทอง, Ed.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฬารัตน์ วัฒนนะ, Ph.D.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีพศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน

Problems of Producing Academic Work of Vocational Instructors in the Office of the
Private Educational Commission

โดย

นางสาวอารดา มุ่งดี

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาวิชาชีพศึกษา)

พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

อารดา มุ่งดี 2557: ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปรินญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (พัฒนาอาชีวศึกษา)
สาขาพัฒนาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อนุชัย रामวรัญกูร, ศศ.ด. 109 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา
เอกชน (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการกับการสนับสนุนจากทาง
สถานศึกษาในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน (3) เพื่อเปรียบเทียบปัญหา
ในการผลิตผลงานทางวิชาการตามประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครู
อาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 399 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์
ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่ภายหลัง

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและการสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครู
อาชีวศึกษาทั้งในการวิเคราะห์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง หากเปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงาน
ทางวิชาการในแต่ละขั้นตอน พบว่า ครูอาชีวศึกษาประสบปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงาน
ทางวิชาการ ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ ปัญหาขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ และปัญหาขั้นตอน
การเผยแพร่และสร้างการยอมรับ โดยที่ระดับของปัญหาในทุกขั้นตอนจะอยู่ในระดับปานกลาง หากพิจารณาถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาและการสนับสนุนของทางสถานศึกษาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา
ด้วยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในทุก ๆ ขั้นตอนการผลิต มี
ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครู
อาชีวศึกษาเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ที่ในระดับสูง สำหรับ
การเปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอน พบว่า
ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกันมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน โดยการเปรียบเทียบรายคู่ใน
แต่ละขั้นตอนในการผลิตผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงาน
ทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม และครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ด้วยเหตุนี้การสนับสนุนและการช่วยเหลือจากสถาบันการศึกษา จะมีบทบาทที่
สำคัญต่อการลดปัญหาและอุปสรรคในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริม
ศักยภาพและความสามารถของครูอาชีวศึกษาให้สามารถผลิตผลงานทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ลายมือชื่อนิติสด

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Arada Mungdee 2014: Problems of Producing Academic Work of Vocational Instructors in the Office of the Private Educational Commission. Master of Education (Vocational Education Development), Major Field : Vocational Education Development, Department of Vocational Education. Thesis Advisor : Assistant Professor Anuchai Ramwarungkura, Ph.D. 109 pages.

The objectives of this research are were (1) to study the problems of producing academic work among the vocational instructors, (2) to study the relationship between the level of problems work and school supports in producing academic work among vocational instructors and (3) to compare the problems of producing academic works according the subjects taught by instructors. Sample in the study included 399 vocational instructors in the Private Educational Commission. Questionnaire is a research tool in this study. Statistical methods used for analyzing data consisted of frequency, percentage, standard deviation, Pearson product-moment correlation, analysis of variance (ANOVA) and post-hoc comparisons

The findings showed that the overall problems of producing academic work were at the medium level considering in each stage, it is found that the highest problems of producing academic work was preparation and planning followed by production process, diffusion and acceptance and the problem at all stages were at the medium level. Based on the correlation analysis, the results indicated that problems in all stages had strongly negative relationship with the school support (p -value $< .01$). To compare the level of problems of producing academic work according the subjects using the one-way analysis of variance, it is found that instructors in different subjects had different levels of problems. In addition, the post-hoc comparison findings pointed out instructors in commerce subjects faced the highest level of problems, followed by those in industrial subjects and fine arts subjects (p -value $< .05$), respectively. Consequently, support and assistance by educational institutions plays an important role on reducing the obstacles the vocational instructors have been facing in producing their academic work and also enhance efficiently and effectively their capacities and potentials in producing their academic work.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อนุชัย रामวรัญญู อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่เป็นอาจารย์ต้นแบบในการทำวิจัยของผู้วิจัย ที่ได้สอนและคอยให้คำปรึกษา และให้กำลังใจมาโดยตลอด จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยใคร่ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ พร้อมทั้งขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. พนิท เข็มทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความทุ่มเทและเอาใจใส่มาโดยตลอด และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จินตนา กาญจนวิสุทธิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพโรจน์ สติระยากร ประธานกรรมการสอบ ที่ให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ และขอขอบพระคุณอาจารย์สรพงษ์ เจริญกฤตยาวุฒิ อย่างสูงที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าในการให้คำแนะนำปรึกษา และคอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับสถิติที่ใช้ในการศึกษาด้วยความเอาใจใส่ ด้วยความห่วงใย และไม่เคยละทิ้งผู้วิจัย อันทำให้ความเหน็ดเหนื่อยและความท้อแท้ในครั้งนี้นำไปเปลี่ยนเป็นความตั้งใจและมีกำลังใจจนประสบความสำเร็จในที่สุด ตลอดจนให้กำลังใจมาโดยตลอด

ทั้งนี้ขอขอบคุณ ท่านผู้อำนวยการ โรงเรียน คณาจารย์โรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ และน้องๆ สาขาพัฒนาอาชีวศึกษาทุกคนที่คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจอย่างดีเสมอมา

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อน้อย มุ่งดี คุณแม่ต้อย มุ่งดี และเด็กชาย วัชรพงษ์ มุ่งดี อันเป็นที่รักของผู้วิจัย ที่คอยเป็นกำลังใจ ดูแลเอาใจใส่ด้วยความรักและความห่วงใย ตลอดจนสนับสนุนและให้โอกาสที่ดีในการศึกษาทุกระดับชั้น จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบผลสำเร็จด้วยดี และอีกหลายท่านที่มีได้กล่าวนามไว้ ณ ที่นี้

อารดา มุ่งดี

มิถุนายน 2557

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่ได้รับ	5
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
การอาชีวศึกษา	8
บทบาทการจัดการศึกษาทางอาชีวศึกษาของสำนักงาน	
คณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	9
แนวคิดเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ	18
แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้บริหาร/สถานศึกษา	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	38
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	46
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	46
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
การสร้างเครื่องมือ	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	54
ผลการวิจัย	54
ข้อวิจารณ์	72
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	76
สรุปผลการวิจัย	76
ข้อเสนอแนะ	83
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	86
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ	92
ภาคผนวก ข รายชื่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร	
ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	94
ภาคผนวก ค หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย	98
ภาคผนวก ง แบบสอบถามในการวิจัย	101
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	110

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของครู	49
3.2	ข้อสรุปแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	50
4.1	จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล	55
4.2	ปัญหาขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	59
4.3	ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการในการผลิตผลงานทางวิชาการ	60
4.4	ปัญหาขั้นนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	61
4.5	ปัญหาขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับในการผลิต ผลงานทางวิชาการ	62
4.6	การสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการ	63
4.7	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการผลิตผลงาน ทางวิชาการกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงาน ทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา	65
4.8	เปรียบเทียบระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของ ครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษา ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นเตรียมการและวางแผนของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภท วิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน	68
4.10	เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน กับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงาน ส่งเสริมการศึกษาเอกชน	69
4.11	เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ของครูอาชีวศึกษาเอกชน กับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	70
4.12	เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับของครูอาชีวศึกษาเอกชน กับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาเอกชนในสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	71

สารบัญญภาพ

ภาพที่

หน้า

1	ขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือการวิจัย	47
---	--------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพแนวทางการจัดการศึกษาที่ถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพความต้องการทางเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรม และการเมืองของประเทศ จนสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่สังคม การที่มนุษย์กลายเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพ มีความรู้ มีทักษะ ความชำนาญที่สอดคล้องกับการพัฒนานั้น ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ในการส่งเสริมคุณภาพของคนให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ เป็นการพัฒนากำลังคนให้มีประสิทธิภาพ ตามความต้องการของประเทศ คือ จำเป็นต้องอาศัยครู-อาจารย์เป็นสื่อกลาง เพราะครูเป็นตัวจักรสำคัญต่อการจัดระบบและดำเนินการเรียนการสอน ให้เป็นไปได้โดยความเรียบร้อย ครูเป็นผู้ฝึกอบรมสั่งสอนให้ กุลบุตร กุลธิดา เป็นพลเมืองดีของชาติจึงจำเป็นต้องเตรียม และสร้าง ครูให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้น (เกียรติศักดิ์ เสือโต,2544)

ในปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ ตลอดจนเทคโนโลยีสื่อการสอนที่ได้นำเทคโนโลยีด้านการสอนสมัยใหม่มาใช้เป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบการศึกษา ทำให้ครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และทักษะ มีคุณธรรมให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าและหลักนิยมนที่เปลี่ยนแปลงไป สามารถพึ่งตนเองได้ ตลอดจนการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและหลักนิยมนของโรงเรียน ซึ่งปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การให้การศึกษและความรู้ครูผู้สอน กระบวนการเรียนการสอนเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำเอาเทคโนโลยี สื่อการเรียน วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษาเข้ามาเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนหรือเรียกว่าการนำเทคโนโลยีการเรียนการสอนมาประกอบการสอนนั่นเอง เทคโนโลยีการสอนนั้นเป็นเสมือนสะพานเชื่อมประสานระหว่างทฤษฎีการสอนกับการปฏิบัติการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มพูนผลการเรียนให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของบทเรียนนั่นเอง (นภาลักษณ์,2553)

การจัดการศึกษาของสถานศึกษามุ่งองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ ครู ผู้บริหาร สถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา หลักสูตรและกิจกรรมของสถานศึกษา รวมทั้ง สภาพแวดล้อมและการบริการ

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่ต้องการได้ คือ ครู ซึ่งมี องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 2 ส่วน ได้แก่ คุณภาพของตัวครู และคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผลของครู ครูที่ดีต้องมีความรักศรัทธาในอาชีพ เมตตาและเอาใจใส่ลูกศิษย์ เป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ หมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับผู้ปกครองและชุมชนได้ดี และ สิ่งสำคัญที่สุดคือ ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน (ถ่ายทอดความรู้ และต่อยอดความรู้ให้ ผู้เรียนได้) อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับประ โยชน์ที่จะเกิดกับลูกศิษย์เป็นอันดับแรก ครูต้องมีความเชื่อว่า “เด็กทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้” จึงจะ สามารถพัฒนากิจกรรม วิธีการ ตลอดจนสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอนเพื่อให้บรรลุมาตรฐานการ จัดการเรียนการสอน หรือการจัดการเรียนรู้ของครูต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตาม ธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ (แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา,2554)

การจัดการเรียนการสอน จึงมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ สังคมในยุคปัจจุบัน บทบาทของครูมีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะผู้จัดประสบการณ์และสร้าง บรรยากาศในกระบวนการเรียนรู้ วิเคราะห์ วิจัยอย่างมีเหตุมีผล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้เรียน และครูเปรียบเสมือนเป็นหัวใจของการพัฒนาการศึกษา เป็นผู้กำหนดคุณภาพประชากรในสังคม และคุณภาพของประชากรสังคม คือ ตัวกำหนดในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การ ปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ครูจึงมีคุณสมบัติเฉพาะ มีความสามารถสูง สามารถจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้อง เพื่อให้ผู้เรียนรู้เท่าทันกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก จัดประสบการณ์การสอนที่เป็นประ โยชน์แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาศักยภาพของตนได้อย่าง เต็มที่ สามารถดำรงชีวิต และเลือกประกอบอาชีพได้อย่างดีและมีความสุข ซึ่งการจะได้ครูใน ลักษณะดังกล่าว การพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของครูจึงเป็นภาระกิจที่สำคัญของสถาบัน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู (ธวัชชัย อรรถวิบูลย์กุล,2543)

การศึกษาของไทยในยุคปฏิรูปนับว่ายังไม่มีความก้าวหน้ามากนัก อีกทั้งไม่สามารถรับใช้ สังคมได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งคือ ครูขาดการสร้างองค์ความรู้

และการนำองค์ความรู้ที่มีอยู่บ้างเผยแพร่สู่สังคมอย่างเข้าถึง ทั้งนี้รัฐบาลจึงมีนโยบายให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเร่งสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาตนเอง โดยมีเรื่องของการเลื่อนวิทยฐานะเป็นรางวัลตอบแทนอย่างไรก็ดีหลายปีที่ผ่านมาการดำเนินงานให้ครูสร้างองค์ความรู้ดังกล่าวกลับไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากครูส่วนใหญ่ไม่ได้มุ่งไปในเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนหรือพัฒนาตนเอง หากมุ่งไปในเรื่องของรางวัลตอบแทนเป็นหลัก แต่ก็มีหลายคนที่มีมุ่งหวังในการพัฒนาตนเองและการเรียนการสอนแต่ไม่เข้าใจในเรื่องการทำผลงานในเชิงสร้างสรรค์หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอน (อดิสร ศักดิ์สูง, 2554)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงสามารถกล่าวได้ว่า การผลิตผลงานทางวิชาการนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ของครูเพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และการนำองค์ความรู้ใหม่เผยแพร่สู่สังคมอย่างเข้าถึง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อข้อมูลที่ได้นี้จะเป็นแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาและส่งเสริมในการผลิตผลงานทางวิชาการของครู ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ความสามารถของครูในการทำผลงานในเชิงสร้างสรรค์หรือสร้างองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนจากทางสถานศึกษาในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการ ของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

3. เปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนจำแนกตามวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎี บททศวามวิชาการ และผลงานวิจัยต่าง ๆ จากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อกำหนดความหมาย และขอบข่ายในการศึกษา โดยมีกรอบประเด็นในการศึกษาคงต่อไปนี้

1. ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการประกอบไปด้วย 4 ชั้น

- ชั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ
- ชั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ
- ชั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้
- ชั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ

2. การสนับสนุนจากทางสถานศึกษาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 82 โรงเรียน จำนวน 3,973 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

สถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ ตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ถึง มกราคม
พ.ศ. 2557

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานหลักๆ ได้ดังนี้

1. ประโยชน์สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการสร้างนโยบาย แผนงาน
และโครงการ เพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาครูในอาชีวเอกชนในการผลิตผลงานทางวิชาการมาก
ยิ่งขึ้น

2. ประโยชน์ต่อสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

สถานศึกษาสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ในการประกอบการตัดสินใจสำหรับการ
กำหนดนโยบายของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการและนำไปใช้ในการพัฒนาการ
ผลิตผลงานทางวิชาการของครูในโรงเรียนอาชีวเอกชนต่อไป

นิยามศัพท์

ผลงานทางวิชาการ หมายถึง ผลงานที่เป็นนวัตกรรม สื่อ สิ่งประดิษฐ์ โครงการ เอกสาร
ประกอบการสอน หรืองานวิจัย

ครูอาชีวศึกษา หมายถึง ผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในการสอน ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ หมายถึง อุปสรรค หรือข้อจำกัด อันเป็นสาเหตุ ที่ทำ
ให้ครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ผลิตผลงานทางวิชาการไม่สามารถบรรลุถึง
เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 ด้านมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ

ด้านขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ

ด้านชั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้

ด้านขั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ

การสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา/สถานศึกษาในการผลิตผลงานทางวิชาการ
หมายถึง การส่งเสริมให้ความช่วยเหลือครูหรือบุคลากรที่จะผลิตผลงานทางวิชาการให้สำเร็จลุล่วง
ไปด้วยดี

สถานศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง วิทยาลัยอาชีวศึกษา หรือวิทยาลัยเทคโนโลยี สังกัด
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. บทบาทการจัดการศึกษาทางการอาชีวศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้บริหาร/โรงเรียน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การอาชีวศึกษา

ความหมายของการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2535: 1) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาดังแต่ระดับอาชีวศึกษาตอนปลายหรือมัธยมศึกษาตอนต้นสายอาชีพขึ้นไปถึงระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง มัธยมศึกษาตอนปลายหรือบุคคลที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า หรือชั้นที่สูงกว่าแต่ไม่สำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงกว่านี้

สาธารณกรมไทยสำหรับเยาวชน ฯ (2542: 172) ได้ให้ความหมายของการอาชีวศึกษาไว้ว่าการอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพที่มุ่งฝึกลักษณะนิสัยรักการทำงาน มีความรู้ความชำนาญในอาชีพที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจของผู้เรียน มุ่งเน้นให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ตามควรแก่วัยและความสามารถ การจัดการอาชีวศึกษาจึงมุ่งเน้นการผลิตกำลังคนที่มีทักษะในระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือและระดับผู้ชำนาญการเฉพาะอย่างให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานรวมถึงความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (2551: 4) บัญญัติไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายความว่า กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนาากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

Meers (n.d.: 5) ได้กล่าวไว้ว่า การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถ ความเข้าใจเจตคติและนิสัยการทำงานของบุคคลที่ต้องการแสวงหาอาชีพตามความถนัด ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประโยชน์และผลผลิตที่มีประสิทธิภาพเป็นสำคัญ แต่ต้องอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

UNESCO (2002: 58) ได้กล่าวไว้ว่า อาชีวศึกษา หมายถึง การศึกษาเพื่อเตรียมบุคลากรด้านฝีมือระดับคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาสำหรับอาชีพหนึ่งหรือกลุ่มอาชีพช่างและงานต่าง ๆ อาชีวศึกษาตามปกติจัดขึ้นในระดับมัธยมปลาย จะต้องให้มีการศึกษาวิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาทฤษฎี

สัมพันธ์และฝึกภาคปฏิบัติเพื่อพัฒนาฝีมือที่ต้องการสำหรับอาชีพหนึ่ง ๆ สักส่วนของวิชาต่าง ๆ จะแตกต่างกัน แต่ตามปกติจะต้องเน้นการฝึกภาคปฏิบัติ

Good (1973: 2) ได้กล่าวไว้ว่า การอาชีวศึกษา หมายถึง โปรแกรมการศึกษาซึ่งมีระดับต่ำกว่าระดับวิทยาลัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกอบรมบุคลากรออกไปประกอบอาชีพหรือเพื่อพัฒนาแรงงานฝีมือที่มีงานทำอยู่แล้วให้มีแรงงานฝีมือระดับสูงขึ้น การศึกษาดังกล่าวร่วมแขนงวิชาชีพต่าง ๆ เหล่านี้คือ การอุตสาหกรรม ช่างเทคนิค การเกษตร การพาณิชย์และคหกรรม

1. บทบาทการจัดการศึกษาทางการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ปีพุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมปีพุทธศักราช 2545 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 (2553) ในมาตรา 6 มีความมุ่งหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาต้องไปพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย และจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการศึกษาภาคเอกชน ได้มีการบัญญัติไว้ในมาตรา 12 ที่สรุปความว่า นอกเหนือจากรัฐ แล้วการจัดการศึกษาเอกชนมีสิทธิในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตามกฎกระทรวง เพราะองค์กรเอกชนมีศักยภาพความสามารถในการเข้ามาจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของรัฐไม่สามารถจัดการเองได้ หรือขาดกำลังความสามารถในการเข้ามาจัดการได้ อันเนื่องจากรัฐอาจจะมีข้อจำกัดทางด้านระเบียบ ข้อกฎหมาย หรือทรัพยากรด้านต่าง ๆ และประกอบกับองค์กรเอกชนมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการสูง มีศักยภาพในการตอบสนองความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี ทำให้ภาคเอกชนมีบทบาทในการจัดการศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

จากพระราชบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาดังกล่าวเป็นการเอื้อต่อการให้ภาคเอกชนเข้ามาลงทุนทางการศึกษา ตามมาตร 43-46 แห่งการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บทบัญญัติดังกล่าวกำหนดเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน เปิดโอกาสให้เอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการสถานศึกษาได้ สถานศึกษาเอกชนที่จัดการศึกษาตามกฎหมายต้องมีลักษณะเป็นนิติบุคคล โดยมีคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ภาครัฐจึงต้องให้การสนับสนุนด้านการเงิน การลดหย่อนหรือการละเว้นภาษี พร้อมทั้งให้สิทธิประโยชน์ทางการศึกษาอย่างอื่น ๆ อันจะทำให้ก่อเกิดประโยชน์ต่อสถานศึกษาเอกชนนั้น ๆ ตามเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและให้การสนับสนุนทางด้าน

วิชาการแก่สถานศึกษาเอกชนตามความเหมาะสม และส่งเสริมให้งานด้านวิชาการของสถานศึกษาเอกชนมีมาตรฐาน สามารถ ที่จะพึ่งตนเองได้ (อนุชัย งามวรัญกูร: 2555)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2556 – 2560 ดังนี้

วิสัยทัศน์

“การศึกษาเอกชนมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล”

พันธกิจ

1. เร่งปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งระบบให้สัมพันธ์เชื่อมโยงกัน
2. เสริมสร้าง โอกาสทางการศึกษาเอกชนให้แก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาเอกชนตามหลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
4. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้สู่สังคมสันติสุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนให้ได้มาตรฐานสากล
2. เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ได้พัฒนาศักยภาพ
3. เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาเอกชนให้มีประสิทธิภาพ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

4. เพื่อร่วมสร้างสันติสุขโดยใช้กลไกการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์วิถีชีวิต อาชีพ

เป้าหมายหลัก

1. ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชาติ (O-NET, PISA)
2. สถานศึกษาเอกชนทุกระดับทุกประเภทผ่านการรับรองมาตรฐานทางการศึกษา
3. ผู้บริหาร ครู ผู้สอน และบุคคลทางการศึกษาเอกชนได้รับการพัฒนา
4. สัดส่วนผู้เรียนในระบบระหว่างเอกชนต่อรัฐเพิ่มขึ้น
5. ผู้เรียนและกำลังแรงงานได้รับการเตรียมความพร้อมสู่สังคมและประชาคมอาเซียน
6. การบริหารจัดการการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ
7. ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชนและส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
8. ผู้เรียนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
9. ผู้บริหาร ครู ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ
10. สถานศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ใช้การศึกษาสร้างสันติสุขยุทธศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าหมายหลักที่กำหนดไว้ สำนักงาน

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ดังนี้

1. ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเอกชน
2. ขยายโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาเอกชน
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาเอกชนและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชน
4. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2548 และพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 ดังนี้

1. เป็นหน่วยงานในการส่งเสริมและประสานงานการศึกษาเอกชนและดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน
2. เสนอนโยบายยุทธศาสตร์ แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน กำหนดกฎ ระเบียบ และเกณฑ์มาตรฐานกลางในการจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพ การวิจัยและพัฒนาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษาเอกชน
3. ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนทางการศึกษาเอกชน การอุดหนุนการศึกษาเอกชน การคุ้มครองการทำงาน สิทธิประโยชน์ของครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเอกชน
4. เป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน ตลอดจนติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน

5. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

การจัดการศึกษาเอกชน

การจัดการศึกษาเอกชน ถือได้ว่าเป็นการจัดการศึกษาที่มีโรงเรียนเอกชนทำหน้าที่ดำเนินการในการขับเคลื่อนกระบวนการทางการศึกษาที่นอกเหนือจากการจัดการของรัฐ โดยบทบาทสำคัญของโรงเรียนเอกชน ประกอบไปด้วย

1. การแบ่งเบาภาระของรัฐ กล่าวคือ โรงเรียนเอกชนสามารถแบ่งเบาภาระของรัฐในเรื่องการจัดการศึกษาให้เยาวชน ซึ่งมีทั้งการศึกษาในระบบโรงเรียนและการศึกษานอกระบบโรงเรียน ทำให้รัฐสามารถประหยัดเงินงบประมาณในการลงทุนด้านการศึกษาได้เป็นจำนวนมาก
2. เป็นโรงเรียนใกล้บ้าน โดยโรงเรียนเอกชนส่วนมากเป็นโรงเรียนที่อยู่ในแหล่งชุมชนเกือบทุกชุมชนถือว่าเป็นโรงเรียนใกล้บ้าน มีการคมนาคมที่สะดวก จึงสามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองในเรื่องความสะดวกสบายและการประหยัดเวลา รวมทั้งค่าพาหนะในการเดินทางไป-กลับของนักเรียน
3. ให้บริการเด่นเป็นพิเศษ โดยโรงเรียนเอกชนสามารถให้บริการที่มีลักษณะเด่นเป็นพิเศษสนองความต้องการของกลุ่มคนได้เป็นอย่างดี เช่น อาหารกลางวัน พาหนะรถรับ-ส่ง หอพัก และสามารถจัดหลักสูตรพิเศษในเรื่องการฝึกอบรม ด้านคุณธรรม จรรยาบรรณ การฝึกทักษะ ทางภาษา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬา และอื่น ๆ
4. ช่วยให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพการศึกษา โดยโรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมเสรีภาพด้านการศึกษา คือช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสในการเลือกสถานศึกษาได้หลากหลายยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ โรงเรียนเอกชนที่ดี มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงจะเป็นคู่แข่งกับโรงเรียนรัฐ จึงเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นและยังเป็นการขจัดหรือลดการผูกขาดในการจัดการศึกษา

5. การบริหารจัดการที่มีความคล่องตัว โดยโรงเรียนเอกชนมีการบริหารจัดการที่อิสระ บริหารงานด้วยระบบธุรกิจ ซึ่งคล่องตัวมากกว่าระบบราชการ จึงสามารถลดขั้นตอนและระเบียบ วิธีการในการสั่งการ บังคับบัญชา สามารถตัดสินใจปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตลอดจนบุคลากรและทรัพยากรอื่น ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาได้อย่างเต็มที่ ทำให้ ประหยัดเวลา งบประมาณและกำลังคนซึ่งเป็นปัจจัยหลักของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ดำเนินการ โดยไม่มีข้อจำกัด ทางด้านระเบียบข้อบังคับเหมือน โรงเรียนภาครัฐทำให้สามารถปรับเปลี่ยนและเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้อย่างรวดเร็วและทัน เหตุการณ์

6. พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งโรงเรียนเอกชนสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ ทัดเทียมกับโรงเรียนรัฐ โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของ นักเรียนโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ และจากคะแนนการทดสอบมาตรฐานอาชีวศึกษา (V-NET) ของนักศึกษาเอกชนประเภทอาชีวศึกษาพบว่ามีความเฉลี่ยสูงกว่า โรงเรียนภาครัฐ

ประเภทของโรงเรียนเอกชน

โรงเรียนเอกชน ในฐานะเป็นสถานศึกษาของเอกชนที่จัดการศึกษาไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนใน ระบบ หรือโรงเรียนนอกระบบ ที่มีไว้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของเอกชนตามกฎหมายว่าด้วย สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สามารถจำแนกประเภทโรงเรียนเอกชน ดังนี้

1. โรงเรียนในระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมิน ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

1.1 ประเภทสามัญศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับก่อนประถมศึกษา (เตรียมอนุบาลและอนุบาล) ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย

1.2 ประเภทอาชีวศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของ กระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการในระดับต่าง ๆ ได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งนี้ โรงเรียน ประเภทสามัญศึกษาและประเภทอาชีวศึกษาให้รวมถึง โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะ โรงเรียนการกุศล โรงเรียนการศึกษาพิเศษ หรือโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์

1.3 ประเภทนานาชาติ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือ หลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่ หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับ นักเรียน โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ

2. โรงเรียนนอกระบบ หมายถึง โรงเรียนที่จัดการศึกษาโดยยึดหยุ่นในการกำหนด จุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา วิชาวัดและประเมินผลซึ่งเป็น เงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ประเภทสอนศาสนา ประเภทศิลปะและกีฬา ประเภทวิชาชีพ ประเภททอผ้า เกษตรสร้างเสริมทักษะชีวิต นอกจากนี้ โรงเรียนนอกระบบยังรวมถึงสถาบันศึกษาปอเนาะ ซึ่งเป็นปอเนาะที่ได้รับการจดทะเบียนอนุญาต ให้จัดตั้งเป็นสถาบันศึกษาปอเนาะที่ไม่ประสงค์จะจัดตั้งเป็น โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม กำหนดสอนเฉพาะศาสนาอิสลาม การจัดการเรียนการสอนเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่มีหลักสูตร เป็รลายลักษณ์อักษร เป็นการอ่านอรรถธิบายคัมภีร์อัลกุรอาน และภาษาอาหรับ ไม่มีระบบชั้นเรียน ไม่กำหนดเวลาเรียนที่แน่นอน จะใช้เวลาเรียนเท่าใดก็ได้ขึ้นอยู่กับศักยภาพของผู้เรียนและการ ประเมินผลของครู ปัจจุบันรัฐบาลได้ส่งเสริมสถาบันศึกษาปอเนาะเหล่านี้ เป็นสถาบันสังคมเพื่อ การเรียนการสอนตามหลักศาสนาอิสลาม ได้สอดคล้องกับวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมอิสลาม ความ ต้องการของชุมชน และรวมถึงศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) ซึ่งเป็นสถาบันที่อบรม เด็กเล็กคู่กับมัสยิด เปิดสอนวันเสาร์-อาทิตย์ หรือช่วงเย็นของวันธรรมดา (ยกเว้นวันศุกร์ ซึ่งเป็น วันหยุดของศาสนาอิสลาม) การจัดการเรียนการสอนใช้หลักสูตรอิสลามศึกษาฟรีดูอิน ประจำ มัสยิด พ.ศ. 2548 ภาษาส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นและมลายูกลาง

หลักสูตรการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่โดยตรงในการจัดการศึกษาวิชาชีพ เพื่อพัฒนากำลังคนระดับกึ่งฝีมือ ระดับฝีมือและระดับผู้ชำนาญการเฉพาะสาขาวิชาชีพ (ระดับเทคนิค) ให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม สามารถ เป็นผู้ปฏิบัติงาน หัวหน้างานหรือเป็นผู้ประกอบการ และการประกอบอาชีพอิสระ ได้ โดยเน้นการแก้ ปัญหา สร้างองค์ความรู้ในอาชีพ มีบุคลิกภาพ คุณธรรมและเจตคติที่ดี ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พัฒนาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 โดยมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการศึกษาแห่งชาติ และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เน้นการประกอบอาชีพอิสระ มีความยืดหยุ่นเปิดโอกาสให้สถานศึกษาสามารถปรับให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ และตามความต้องการของสถานประกอบการ ดังนี้

ตารางที่ 2.1 หลักสูตรอาชีวศึกษา

รายการ	ปวช				ปวส			
	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.
จุดหมายของหลักสูตร	<p>1.เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพ สามารถนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ในงานอาชีพไปปฏิบัติงานอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ เลือกรวิธีการดำรงชีวิต และประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสมกับตน สร้างสรรค์ความเจริญต่อชุมชนท้องถิ่นและเทศกาล</p> <p>2.เพื่อให้เป็นผู้ที่มีปัญญา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่เรียนรู้ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและการประกอบอาชีพ สามารถสร้างอาชีพ มีทักษะในการจัดการและพัฒนาอาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ</p> <p>3.เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักหน่วยงาน สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี โดยมีความเคารพในสิทธิและหน้าที่ของตนเองและผู้อื่น</p>				<p>1.เพื่อให้มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิต สามารถศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือศึกษาต่อในระดับสูง</p> <p>2. เพื่อให้มีทักษะและสมรรถนะในงานอาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพ</p> <p>3. เพื่อให้สามารถบูรณาการความรู้ ทักษะจากศาสตร์ต่าง ๆ ประยุกต์ใช้ในงานอาชีพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี</p> <p>4. เพื่อให้มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน รักงาน รักองค์กร สามารถทำงานเป็นหมู่คณะได้ดี และมีความภาคภูมิใจในตนเองต่อการเรียนวิชาชีพ</p>			

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

รายการ	ปวช				ปวส			
	1.	2.	3.	4.	1.	2.	3.	4.
จุดหมายของ หลักสูตร	<p>4. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน การต่อต้านความรุนแรง และสารเสพติด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตสำนึกด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักใช้และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี คุณธรรม จริยธรรม และวินัยในตนเอง มีสุขภาพอนามัยที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับงานอาชีพ</p> <p>6. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศและโลก มีความรักชาติ สำนึกในความเป็นไทย เสียสละเพื่อส่วนรวม ดำรงรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข</p>				<p>5. เพื่อมีปัญหา ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการจัดการ การตัดสินใจและแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาแนวทางใหม่ ๆ มาพัฒนาตนเอง ประยุกต์ใช้ความรู้ในการสร้างงานให้สอดคล้องกับวิชาชีพ และการพัฒนางานอาชีพอย่างต่อเนื่อง</p> <p>6. เพื่อให้บุคลิกภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ซื่อสัตย์ มีวินัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับการปฏิบัติในอาชีพนั้น ๆ</p> <p>7. เพื่อให้เป็นผู้มีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว องค์กรท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตระหนักในปัญหาและความสำคัญของสิ่งแวดล้อม</p> <p>8. เพื่อให้ตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ โดยเป็นกำลังสำคัญในด้านการผลิตและให้บริการ</p> <p>9. เพื่อให้เห็นคุณค่าและดำรงไว้ซึ่งสถาบัน ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข</p>			

1. หมายถึง พาณิชยกรรม

3. หมายถึง ศิลปกรรม

2. หมายถึง อุตสาหกรรม

4. หมายถึง อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ

ความหมายของผลงานทางวิชาการ

นักวิชาการและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้อย่างหลากหลาย โดยที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดของผลงานทางวิชาการได้ดังต่อไปนี้

สุพน ทิมอ่ำ (2548: 21) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารหรือหลักฐาน ที่จัดทำขึ้นจากความรู้ ความสามารถทักษะและประสบการณ์ของผู้จัดทำ โดยการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย และการนำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

เจริญ บางเสน (2549: 2) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารหรือหลักฐานที่จัดทำขึ้นจากความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ของผู้จัดทำ โดยการศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย และได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการจัดการศึกษาและเป็น ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

คารศ บันเทิงจิตร (2549: 81) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า บทความทางวิชาการ คืองานเขียนขนาดสั้น ซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ชัดเจน โดยผู้เขียนเรียบเรียง จากผลงานทางวิชาการของตนเอง หรือของผู้อื่นในลักษณะที่เป็นการวิเคราะห์ วิจัย หรือเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ จากพื้นฐานทางวิชาการนั้น ๆ บทความทางวิชาการที่เผยแพร่โดยทั่วไป อาทิ

1. บทความทางวิชาการที่เสนอเนื้อหาความรู้วิชาการอย่างเข้มข้น และผ่านการอ่านและพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ มีกลุ่มเป้าหมายเป็นนักวิชาการในวงการวิชาการ/วิชาชีพ

2. บทความทางวิชาการที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการไม่เข้มข้นนัก เน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นประชาชนทั่วไป

3. บทความวิจัย (Research Article) คือบทความที่เขียนขึ้นจากงานวิจัยของตนเอง มีการกำหนดปัญหาและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลการวิจัย อันนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการ

4. บทวิจารณ์ (Review Article) คือบทความที่ศึกษาผลงาน หรือแนวคิดอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยละเอียด รวมทั้งมีการวิเคราะห์และอภิปรายผลของเรื่องที่ศึกษาให้เห็นแนวโน้มว่าควรเป็นไปในทางใด มีข้อเสียอย่างไร

5. บทความเชิงวิชาการ เป็นบทความที่เขียนจากการศึกษา ค้นคว้า เฉพาะกรณีเกี่ยวกับสถานภาพ หรือปัญหาของสิ่งที่ศึกษา เพื่อหาสาเหตุของปัญหา

เรณู ตรีโลแกศ (2549: 23) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า คิดค้น รวบรวม เรียบเรียง วิเคราะห์ สังเคราะห์ขึ้นเป็นความรู้ใหม่ ทำวิทยการด้านนั้นๆ เจริญก้าวหน้าและสามารถนำไปใช้พัฒนางานหรือการเรียนการสอน ตลอดจนพัฒนาการศึกษาประเทศให้เจริญก้าวหน้า ซึ่งผลงานทางวิชาการอาจเป็นเอกสาร สิ่งพิมพ์ อุปกรณ์ หรือสื่อการเรียนการสอนหรือผลงานในลักษณะอื่น ๆ ก็ได้

สุวิทย์ มูลคำ (2550: 14) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานวิชาการ หมายถึง ผลงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือการศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นงานหลักของข้าราชการครู ซึ่งอาจจะเป็นผลงานในลักษณะของเอกสาร สิ่งพิมพ์ อุปกรณ์หรือสื่อการเรียนการสอนหรือผลงานในลักษณะอื่น ๆ โดยปกติไม่ว่าจะเป็นข้าราชการครูสายผู้สอน ศึกษานิเทศก์ หรือผู้บริหารการศึกษา จะต้องค้นคว้า จัดหา หรือจัดทำผลงานวิชาการมาใช้ประกอบการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่แล้ว

อภิชาติ หอมไถล (2550: 23) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง แนวปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมพัฒนาการและศักยภาพของผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพซึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรงของผู้จัดทำผลงาน โดยผ่านกระบวนการกลั่นกรองของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างถี่ถ้วน

พิสนุ ฟองศรี (2551: 5) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เป็นการผลิตหรือเขียน จากการศึกษาค้นคว้าสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งหรือหลายสาขาอย่างครอบคลุม ลึกซึ้ง ด้วยการสรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ ให้ได้ของใหม่เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ตามความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง

นภลัย สุวรรณธาดา (2553: 1) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง เอกสารทุกประเภททางวิชาการ ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน เอกสารคำสอน บทความทางวิชาการ ตำรา หนังสือ งานวิจัย และผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2553: 56-57) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง ผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. บทความวิชาการ เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรือการวิจัย โดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

2. ตำรา เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ อาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้ โดยมีการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง และสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา

3. หนังสือ เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ ไปสู่วงวิชาการและ/หรือผู้อ่านทั่วไป โดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบ การเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง ทั้งนี้ จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างเอกภาพ มีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคง และให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิด และสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ และ/หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

ถวัลย์ มาศจรัส (2554: 15) ได้ให้ความหมายของผลงานทางวิชาการไว้ว่าผลงานทางวิชาการ หมายถึง ผลงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนหรือการศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นงานหลักของข้าราชการครู ซึ่งอาจจะเป็นผลงานในลักษณะของเอกสาร สิ่งพิมพ์ อุปกรณ์หรือสื่อสารการเรียนรู้การสอนหรือผลงานในลักษณะอื่น ๆ โดยปกติ ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการครูสายผู้สอน ศึกษานิเทศก์ หรือผู้สอนบริหารการศึกษา ต้องต้องคิดค้น จัดทำ หรือจัดทำผลงานทางวิชาการมาใช้ประกอบการเรียนการสอนหรือการปฏิบัติงานตามหน้าที่อยู่แล้ว และเมื่อถึงช่วงเวลาที่เลื่อนตำแหน่งก็นำผลงานเหล่านั้นไปส่งเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นซึ่งเป็นเจตนารมณ์ของคณะกรรมการข้าราชการครู ที่จะให้บำเหน็จความดีความชอบ ยกฐานะของข้าราชการครู มิใช่มีเจตนาให้ทุกคนตั้งหน้าตั้งตาทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอตำแหน่งให้สูงขึ้นเพียงอย่างเดียวทั้งการสอนหรือละทิ้งหน้าที่งานประจำ โดยหลักการแล้วผลงานทางวิชาการทั้งหลายจะต้องมุ่งตรงไปสู่เด็ก มิใช่หวังแต่จะเลื่อนตำแหน่งโดยทำผลงานทางวิชาการจนกระทั่งลืมสอนเด็กนักเรียน

จากความหมายของผลงานทางวิชาการที่กล่าวในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผลงานทางวิชาการ หมายถึง นวัตกรรม สื่อ สิ่งประดิษฐ์ โครงการ เอกสารประกอบการสอน หรืองานวิจัย และได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและเป็น ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ลักษณะสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการ

วรรณิ จักษุติ (2540: 25-26) ได้จำแนกลักษณะสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการได้ดังนี้

1. รูปแบบหรือโครงสร้าง จะต้องมีการเรียบเรียงหรือโครงสร้างถูกต้องตามหลักวิชาการหรือวงวิชาการนั้น ๆ ยอมรับ เช่น ผลงานประเภทงานวิจัย ก็จะต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทเรียนสำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ
2. เนื้อหาสาระ ผลงานทางวิชาการ จะต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระถูกต้องตามหลักวิชาการของวิชาการนั้น ๆ ผลงานทางวิชาการจะต้องมีการเรียบเรียงเนื้อหาสาระ ทันสมัย ละเอียด ลึกซึ้งและได้ตีพิมพ์ ค้นคว้าอ้างอิงถูกต้อง และนอกจากนี้จะต้องเรียบเรียงเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักภาษา จัดเรียงหัวข้อเนื้อหาให้เป็นระบบเดียวกัน

3. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ผลงานทางวิชาการจะต้องมีส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ไม่คัดลอกผลงานของบุคคลอื่น

4. การอ้างอิง ในการจัดทำผลงานทางวิชาการ จำเป็นจะต้องไปศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ จึงจะต้องมีการอ้างอิง จัดทำเชิงบรรณานุกรมให้ถูกต้อง การเขียนเชิงบรรณานุกรมและบรรณานุกรมจะใช้รูปแบบใดก็จะต้องใช้รูปแบบนั้นตลอดทั้งหมดอย่าให้หลายรูปแบบผสมกัน

5. การพิมพ์ และการจัดทำเป็นรูปเล่ม การจัดทำผลงานทางวิชาการจะต้องมีการจัดพิมพ์ให้สวยงามและถูกต้องตามหลักสากลนิยม เช่น อย่าพิมพ์ให้แน่นเต็มหน้า ให้มีที่ว่าง มีภาพประกอบ การพิมพ์หัวข้อ การย่อหน้า การจัดพิมพ์ตาราง การพิมพ์เชิงบรรณานุกรมให้ถูกต้อง จะต้องจัดทำรูปเล่มผลงานทางวิชาการให้ถูกรูปแบบของหนังสือตามหลักสากล เช่น มีปกหน้า ปกหลัง สันหนังสือ ไบรอนปกหน้า ปกหลัง หน้าลิขสิทธิ์คำนำ สารบัญ บรรณานุกรม ภาคผนวก เป็นต้น จะต้องเข้าเล่มให้สวยงาม ทนทาน ไม่หลุดง่าย

6. การนำไปใช้และมีประโยชน์ ควรจัดทำรายงานการสร้าง การทดลองใช้ การนำไปใช้จริง และผลจากการนำไปใช้ว่า มีประโยชน์มากน้อยเพียงใด รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่จัดทำด้วย

จากรูรณ บุ่งวิเศษ ได้จำแนกลักษณะสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการไว้ดังนี้
ลักษณะสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการ ประกอบด้วยคุณภาพและประโยชน์ผลงานทางวิชาการดังนี้

1. ด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

1.1 รูปแบบ

ผลงานทางวิชาการต้องมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น ผลงานประเภทงานวิจัย จะต้องถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย บทเรียนสำเร็จรูป ต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทเรียนสำเร็จรูปประเภทนั้น ๆ รายงานการประเมิน โครงการต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของ

รายงานการประเมินโครงการ และรายงานการพัฒนา นวัตกรรมต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของการรายงาน

1.2 เนื้อหาสาระ

ผลงานทางวิชาการต้องมีเนื้อหาสาระถูกต้องตามหลักวิชาครบถ้วน ทันสมัย มีการค้นคว้าอ้างอิงถูกต้องเชื่อถือได้ เรียบเรียงเนื้อหาได้ถูกต้องตามหลักภาษา และจัดเรียงหัวข้อเนื้อหาเป็นระบบเดียวกัน

1.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ผลงานทางวิชาการต้องมีส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเนื้อหาสาระและมีรูปแบบใหม่ ไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น โดยมีขอบ

1.4 การอ้างอิง

ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ต้องมีการอ้างอิงจัดทำเชิงบรรณานุกรมได้ถูกต้องและเป็นรูปแบบเดียวกัน

1.5 การพิมพ์และการจัดทำรูปเล่ม

ผลงานทางวิชาการต้องมีการจัดพิมพ์ในสวยงามและถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่นการพิมพ์หัวข้อ การย่อหน้า การจัดพิมพ์ตาราง การพิมพ์เชิงบรรณานุกรม การจัดทำรูปเล่มถูกต้อง มีปกหน้า ปกหลัง ใบบรองปก หน้าปกใน คำนำ สารบัญ บรรณานุกรม ภาคผนวก เป็นต้น

2. ประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ

2.1 ประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพ พิจารณาจาก เป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการหรือวิชาชีพ สามารถเป็นแบบอย่างใช้เป็นแหล่งอ้างอิง หรือเป็นแบบในการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

2.2 ประโยชน์ต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา หน่วยงานการศึกษา การจัดการศึกษา และชุมชน พิจารณาจาก ผลที่ปรากฏต่อผู้เรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา การจัดการศึกษาและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.3 การเผยแพร่ในวงวิชาการ พิจารณาจาก มีการนำผลงานไปเผยแพร่ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น จัดพิมพ์ในรายงานประจำปี เอกสาร วารสาร การนำเสนอในที่ประชุม การจัดนิทรรศการ การเผยแพร่ทางวิทยุ โทรทัศน์ หรือ Web Site

จากความหมายในข้างต้นสามารถจำแนกลักษณะสำคัญของการจัดทำผลงานทางวิชาการได้ดังนี้

1. ด้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ

1.1 รูปแบบ

ผลงานทางวิชาการต้องมีรูปแบบถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่นผลงานประเภทงานวิจัย จะต้องถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัย บทเรียนสำเร็จรูป ต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทเรียนสำเร็จรูปประเภทนั้น ๆ รายงานการประเมินโครงการต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของรายงานการประเมินโครงการ และรายงานการพัฒนา นวัตกรรมต้องจัดทำให้ถูกต้องตามรูปแบบของการรายงาน

1.2 เนื้อหาสาระ

ผลงานทางวิชาการต้องมีเนื้อหาสาระถูกต้องตามหลักวิชาครบถ้วน ทันสมัย มีการค้นคว้าอ้างอิงถูกต้องเชื่อถือได้ เรียบเรียงเนื้อหาได้ถูกต้องตามหลักภาษา และจัดเรียงหัวข้อ เนื้อหาเป็นระบบเดียวกัน

1.3 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ผลงานทางวิชาการต้องมีส่วนที่แสดงให้เห็นถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีเนื้อหาสาระและมีรูปแบบใหม่ ไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น โดยมีขอบ

1.4 การอ้างอิง

ผลงานทางวิชาการที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่าง ๆ ต้องมีการอ้างอิงจัดทำเชิงบรรณานุกรมได้ถูกต้องและเป็นรูปแบบเดียวกัน

1.5 การพิมพ์และการจัดทำรูปเล่ม

ผลงานทางวิชาการต้องมีการจัดพิมพ์ในสวยงามและถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่นการพิมพ์หัวข้อ การย่อหน้า การจัดพิมพ์ตาราง การพิมพ์เชิงบรรณานุกรม การจัดทำรูปเล่มถูกต้อง มีปกหน้า ปกหลัง ไบรอนด์ปก หน้าปกใน คำนำ สารบัญ บรรณานุกรม ภาคผนวก เป็นต้น

2. ด้านประโยชน์ของผลงานทางวิชาการ

ผลงานทางวิชาการควรแสดงให้เห็นถึงการจัดทำ การทดลองใช้ การนำไปใช้จริง องค์ความรู้ที่เกิดขึ้นและผลจากการนำไปใช้ว่ามีประโยชน์มากน้อยเพียงใด รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่จัดทำด้วย

ขั้นตอนในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

สมบูรณ ดันยะ (2535: 22-24) ผลงานทางวิชาการที่ข้าราชการครูจะจัดทำขึ้นเพื่อเสนอ ก.ค. ประกอบการพิจารณาปรับและเลื่อนตำแหน่งหรือปรับเงินเดือนให้สูงขึ้นนั้น จะต้องเป็นผลงานที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ หรือหน้าที่ที่รับผิดชอบและเป็นผลงานที่มี คือ มีคุณภาพและเป็นประโยชน์เป็นไปตามเกณฑ์ที่ ก.ค. กำหนด ดังนั้น การจัดทำผลงานทางวิชาการที่จะได้ผลดี จึงต้องมีระบบที่เป็นกระบวนการ ซึ่งต่อเนื่องจากความรู้ความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ และทักษะในการปฏิบัติงานซึ่งแสดงถึงความชำนาญการ หรือความเชี่ยวชาญ สำหรับการจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อให้ได้ผลดังกล่าว ควรดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ ควรพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

1.1 พิจารณาว่า ปัจจุบันตนดำรงตำแหน่งอะไร มีหน้าที่และความรับผิดชอบอะไร ทั้งนี้เพื่อจะได้พิจารณาต่อไปว่า ควรจะทำผลงานทางวิชาการประเภทใด เรื่องอะไร ให้ตรงหรือสอดคล้องกับหน้าที่และความรับผิดชอบสำหรับตำแหน่งนั้นๆ

1.2 ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับงานที่ตนปฏิบัติเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไข สำหรับใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำผลงานทางวิชาการ

1.3 แสวงหาความรู้ เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมใหม่ๆ ที่จะนำมาใช้ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ เพราะเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความสามารถที่จะนำไปใช้จัดทำผลงานทางวิชาการได้

1.4 พิจารณากำหนดประเภทของผลงานทางวิชาการ และหัวข้อที่จะทำผลงานทางวิชาการ ทั้งนี้โดยพิจารณาถึงความถนัด ความสนใจ และปัญหาเกี่ยวกับงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

1.5 พิจารณากำหนดแผนและระยะเวลาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยกำหนดการปฏิบัติงานในการจัดทำผลงานทางวิชาการออกเป็นงาน หรือกิจกรรมขั้นตอนและกำหนดตารางเวลาไว้เป็นแนวทางในการจัดทำอย่างมีระบบ

2. ขั้นตอนการจัดทำผลงานทางวิชาการ ควรพิจารณาดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้

2.1 แบ่งลำดับงานในการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยกำหนดว่าจะแบ่งการจัดทำผลงานทางวิชาการออกเป็นกี่ขั้นตอน เช่น หากจะจัดทำชุดการสอน ก็จะต้องพิจารณาว่าควรแบ่งออกเป็นกี่ขั้นตอนทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำต่อไป

2.2 กำหนดโครงสร้างของแต่ละตอนว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง

2.3 จัดทำรายละเอียดของแต่ละตอน คือ การเขียน ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดในแต่ละตอนตามที่กำหนดไว้

2.4 จัดพิมพ์และรวมเล่ม ควรจะพิมพ์อย่างถูกต้อง เรียบร้อย การพิมพ์โดยปกติจะพิมพ์เป็นตอนๆ ไป เพื่อความสะดวกแก่การนำไปในแต่ละตอน ยกเว้นงานศึกษาวิเคราะห์หรืองานวิจัย ซึ่งจะพิมพ์เมื่อจัดทำสำเร็จเรียบร้อยแล้ว

3. ขนนำผลงานทางวิชาการไปใช้

เมื่อจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการแล้วก็ต้องเตรียมนำไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยเตรียมชุดหรือเอกสารผลงานทางวิชาการให้พร้อมที่จะนำไปใช้ เตรียมแบบประเมินผลการใช้ว่าใช้แล้วได้ผลอย่างไร วางแผนการนำไปใช้และวางแผนการประเมินผลการนำไปใช้ ซึ่งจะต้องพิจารณาให้เหมาะสม เนื่องจากสามารถกระทำได้หลายรูปแบบ เช่น การทดลองเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของนักเรียนในปีการศึกษาเดียวกัน การทดลองใช้ระหว่างกลุ่มนักเรียนต่างปีการศึกษาเป็นต้น และเมื่อมีการนำไปใช้แล้ว ต้องมีการวิเคราะห์และรายงานผลการนำไปใช้ด้วย เพื่อแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของผลงานทางวิชาการที่จัดทำขึ้นว่า เมื่อจัดทำขึ้นแล้ว ได้นำไปใช้และได้ผลจริง ๆ มิได้จัดทำขึ้นแล้วเก็บไว้เสนอเท่านั้น

4. ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ

ผลงานทางวิชาการที่จัดทำขึ้นแล้ว หากมิได้เผยแพร่ก็จะอยู่ในวงแคบและยังไม่เกิดประโยชน์อย่างจริงจัง ดังนั้น จึงควรต้องจัดให้มีการเผยแพร่และสร้างการยอมรับผลงานทางวิชาการด้วย ซึ่งอาจจะดำเนินการโดย

4.1 เสนอผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเพื่อทราบความเห็นชอบในการนำเผยแพร่

4.2 นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่ประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ครูในโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ในที่ประชุมสัมมนา หรือมอบให้ศูนย์วิชาชีพ เป็นต้น

4.3 เผยแพร่ทางสื่อมวลชน เช่น การเขียนบทความลงในวารสารทางวิชาการ เป็นต้น ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับนี้ เป็นขั้นที่จะทำให้ผลงานทางวิชาการที่จัดทำขึ้นนั้น ได้เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย เป็นการแสดงคุณค่าและประโยชน์ของผลงานทางวิชาการให้ประจักษ์ต่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง

5. ขั้นนำเสนอผลงานทางวิชาการ

ขั้นนี้เป็นขั้นสุดท้าย หลังจากที่ได้นำผลงานทางวิชาการ ไปใช้ได้ผลแล้วและเห็นว่าผลงานทางวิชาการนั้นเป็นผลงานที่มีมาตรฐานเพียงพอที่จะนำเสนอให้สำนักงานข้าราชการครูพิจารณาประกอบการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่ง เพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง หรือรับเงินเดือนในระดับที่สูงขึ้น ขั้นนี้อาจจะดำเนินการ ดังนี้

5.1 การจัดทำคำขอตามแบบที่สำนักงานข้าราชการครูกำหนด

5.2 รวบรวมผลงานทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย

5.2.1 ผลงานทางวิชาการ

5.2.2 ผลการวิเคราะห์หรือวิจัย การประเมิน การนำผลงานไปใช้

5.2.3 คำชี้แจงเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการที่แสดงให้เห็นว่าผลงานทางวิชาการนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์สำคัญอย่างไร ได้ดำเนินการอย่างไร มีการค้นคว้าและปรับปรุงเป็นขั้นตอนอย่างไร มีการวิจัยติดตามผลแล้วอย่างไร

สมชาย พัทธเสน (2545: 27) การจัดทำผลงานทางวิชาการหลักการประการแรก คือ การให้อาจารย์ได้จัดทำผลงานทางวิชาการจากการที่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเอง ดังนั้น การจัดทำผลงานทางวิชาการจึงต้องเริ่มจากงานในหน้าที่ของตนเอง โดยพิจารณาว่าตนมีหน้าที่อะไรก่อนแล้วจึงพิจารณา หรือศึกษาว่าตนควรจัดทำผลงานทางวิชาการประเภทใด จึงเหมาะสมกับปัญหาของงานในหน้าที่ เหมาะสมกับความรู้ความสามารถ และความชำนาญของตน ซึ่งในการจัดทำผลงานทางวิชาการนั้น มีแนวทางในการดำเนินเหมือนกันทุกตำแหน่ง ส่วนข้อแตกต่างกันนั้นอยู่ที่ประเภทของผลงานทางวิชาการซึ่งมีความแตกต่างกันไป

จากความหมายในข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ได้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ
2. ขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการ
3. ขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้
4. ขั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ

ปัญหาการทำผลงานวิชาการ

วรรณิ จักษุติ (2540:41) ปัญหาหรือข้อบกพร่อง เกี่ยวกับผลงานทางวิชาการของครู ซึ่งรวบรวมจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วิสามัญเฉพาะกิจเกี่ยวกับการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการในสาขาต่าง ๆ ให้ข้อสังเกตหรือปัญหา หรือ ข้อบกพร่องเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาหรือข้อบกพร่องของผลงานทางวิชาการประเภทงานเรียบเรียงการพิจารณาผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู ประเภทงานแต่งเรียบเรียง โดยทั่วไปพบว่ามีปัญหามากมาย แต่พอสรุปได้ดังนี้

1.1 ผลงานทางวิชาการไม่ตรงกับหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสาขาวิชาที่ขอ เช่น สอนกลุ่มวิชาทักษะ ควรเสนอข้อกำหนดตำแหน่งในฐานะผู้อำนวยการสอนกลุ่มวิชาทักษะ แต่เสนอผลงานทางวิชาการเรื่องการจัดอาหารกลางวัน เป็นต้น

1.2 การวางโครงเรื่องไม่เหมาะสมตามลำดับเหตุผลทางวิชาการ และไม่ครบถ้วนตามหลักสูตร นอกจากนั้นการให้นำหน้าหัวข้อเรื่องไม่เหมาะสม

1.3 เนื้อหา ไม่ครบหลักสูตร ไม่ทันสมัย ไม่มีรายละเอียดเพียงพอในแต่ละเรื่อง ขาดการอ้างอิง

1.4 การใช้ภาษา ระดับความยากง่ายไม่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ใช้ภาษาแทนภาษาเขียน ใช้ภาษาอังกฤษหรือทับศัพท์ ยากเกินไป ใช้ภาษาไม่คงที่

1.5 การใช้ภาพ ภาพกับเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน ภาพไม่ชัดเจนไม่สมจริง ขาดข้อความที่โยงเนื้อหากับภาพ ไม่มีคำอธิบาย ภาพไม่สวย

1.6 แผนภูมิ/ตาราง ข้อมูลไม่ทันสมัย ขาดแหล่งอ้างอิง ไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

1.7 การจัดลำดับหัวข้อ ไม่เหมาะสมตามความสำคัญ

1.8 การพิมพ์ พิมพ์ผิด พิมพ์ตก วรรคตอนไม่ถูกต้อง สกปรกและขาดความประณีต

1.9 ไม่มีส่วนที่เป็นของผู้เขียน เป็นผลงานในลักษณะรวบรวมจากเอกสารต่าง ๆ โดยมีได้เรียบเรียงใหม่ และไม่ได้นำเสนอในส่วนที่เป็นความคิดการวิเคราะห์หรือสังเคราะห์ของผู้เขียนเอง

1.10 การอ้างอิง การอ้างอิงไม่ทันสมัย อ้างอิงไม่เป็นระบบ อ้างอิงไม่สมบูรณ์ ไม่มีเชิงอรรถ หรือบางส่วนมีแต่เชิงอรรถไม่มีในบรรณานุกรมเป็นต้น

1.11 ผลงานทางวิชาการ ที่ผู้จัดทำมีเจตนาต่างไปจากหลักสูตร ไม่จัดว่าเป็นผลงานทางวิชาการได้แก่ ผลงานประเภทดังต่อไปนี้

1.11.1 เก็งข้อสอบ

1.11.2 สรุปย่อ เตรียมสอบ ดิวเข้ม หรืออื่น ๆ ในลักษณะนี้

1.11.3 การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อหาค่าความยากง่ายและอำนาจจำแนกข้อสอบ

2. องค์ประกอบของหนังสือไม่สมบูรณ์

หนังสือเอกสารทางวิชาการโดยทั่วไปจะประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ ปกหน้า ใบบรรองปกหน้า คำนำ สารบัญหรือสารบาญ สารบัญตาราง หรือบัญชีตาราง สารบัญภาพ หรือบัญชีภาพ บทนำ เนื้อหาแต่ละหน่วย บรรณานุกรม อภิธานศัพท์ และบรรณานุกรม ใบบรรองปกหลังและปกหลังตามความเหมาะสม นั่นคือ อาจจะไม่มีส่วนที่เป็นสารบัญตาราง สารบัญภาพ ภาคผนวก อภิธานศัพท์ และบรรณานุกรมก็ได้ขึ้นอยู่กับเหมาะสมในการนำไปใช้และเนื้อหาวิชา โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

1. ปกหน้าและปกใน มักจะมีข้อความที่เหมือนกัน โดยทั่วไปจะต้องกล่าวถึงหรือประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้เรียงตามลำดับคือ ชื่อของหนังสือ ชื่อวิชาหรือชื่อเรื่องระดับที่ใช้และชื่อผู้แต่ง

2. ใบบรรองหน้าปกและรองปกหลัง เป็นกระดาษเปล่าที่ไม่มีข้อความใดๆ ใช้สำหรับค้นปกหน้ากับปกใน และยึดปกกับเนื้อเรื่อง

3. คำนำ นิยมเขียนเป็นความเรียงและมีจุดประสงค์ที่บอกให้ผู้อ่านรู้ถึงความเป็นมา จุดประสงค์ของการเขียนหนังสือและลงท้ายด้วยคำขอบคุณ

4. หน้าสารบัญ เป็นส่วนที่บอกถึงโครงเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยชื่อเรื่องหัวข้อต่างๆ และหน้าตามที่อยู่ในหนังสือทั่วไป จะเริ่มตั้งแต่หน้าคำนำ เป็นต้นไป

5. หน้าสารบัญตารางและหน้าสารบัญภาพ เป็นที่รวมของชื่อตารางและชื่อตามภาพลำดับที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหา พร้อมกับเลขหน้าที่ตารางและภาพนั้นปรากฏอยู่ในหนังสือ

6. บรรณานุกรม เป็นที่รวมของเอกสารที่ใช้ในการเขียนหนังสือทั้งหมด ซึ่งจะต้องเขียนให้ถูกต้องตามระบบการเขียนบรรณานุกรมและใช้ระบบใดระบบหนึ่งเพียงระบบเดียว

7. ภาคผนวก เป็นส่วนที่ให้ข้อมูลเพิ่มเติมไปจากเนื้อหา อาจจะเป็นตัวพระเบียบแบบฟอร์ม เพื่อให้ผู้อ่านที่สนใจศึกษาเพิ่มเติมได้มีความกระจำมากขึ้น ถ้ามีมากกว่าหนึ่งภาคผนวก ควรใช้อักษรบอกลำดับที่ เป็นต้น ภาคผนวก ก ภาคผนวก ข

8. อภิธานศัพท์ เป็นส่วนที่นำคำศัพท์ที่มีปรากฏอยู่ในหนังสือมาเรียกลำดับความอักษรพร้อมให้จำกัดความคำศัพท์นั้นๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ทางเทคนิคมากขึ้น

9. ครรชนี เป็นการระบุเลขหน้าต่างๆ ที่หัวเรื่องหรือชื่อต่างๆ ที่สำคัญปรากฏอยู่ในหนังสือ เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการหารายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องนั้นๆ จึงต้องเรียงหัวข้อเรื่องหรือชื่อต่างๆ ดังกล่าวตามลำดับตัวอักษร

อดิศร ศักดิ์สูง (2554: 83-85) ได้สรุปปัญหาของการทำผลงานวิชาการไว้ ดังนี้

1. ลักษณะของผลงานที่ครูนำเสนอเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะส่วนใหญ่มักเป็น ผลงานในรูปแบบนี้

1.1 ผลงานวิจัย ที่อยู่ในรูปแบบการทดสอบนวัตกรรม หรือสื่อการสอน

1.2 การประเมินงานหรือโครงการ

1.3 สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา ในรูปแบบเอกสารที่ทำอย่างสวยงามและแผ่นซีดีรอมที่เต็มไปด้วยเทคนิคในการนำเสนอ

2. ผลงานที่ผ่านมามีปัญหาหลายอย่างที่ทำให้ไม่ผ่านเกณฑ์ก็คือ

2.1 เป็นงานที่ใช้โครงร่างเดิม ๆ ที่คนอื่นทำมาแล้ว และทำต่อ ๆ กันมาในรูปแบบนี้โดยไม่มีการประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทและยุคสมัย

2.2 เป็นงานที่ไม่แสดงความคิดสร้างสรรค์ เช่น ใช้การทดสอบหรือวิธีประเมินแบบเดียวกัน

2.3 เป็นงานที่ไม่แสดงถึงการสร้างองค์ความรู้ใหม่ เพราะเปลี่ยนเพียงกลุ่มตัวอย่างและสถานที่ในการทดลอง

2.4 ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างจริงจัง เพราะในการสอนและสภาพแวดล้อมในการสอนขึ้นอยู่กับบริบท ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของแต่ละแห่ง

3. โครงสร้างของงาน มีการนำเสนอที่คล้ายคลึงกัน

3.1 นำเสนอโดยแบ่งเป็นบท ๆ มี 5 บท ลักษณะการเขียนใน บทที่ 1 การนำเสนอความเป็นมาและความสำคัญของปัญหามีสาระ ในทำนองเดียวกัน หรือทำเหมือนกันทุกฉบับ

3.2 ไม่สามารถบอกลักษณะสำคัญของปัญหาได้ว่า ทำไมต้องทำงานนี้ เพราะอะไร มีใครเคยทำไว้บ้างแล้ว ของเราต่างจากเขาอย่างไร

3.3 การทบทวนวรรณกรรมเหมือนกันทุกฉบับ โดยยังไม่เข้าใจว่าทบทวนวรรณกรรมไปทำไม เพื่ออะไร ให้แนวคิดอย่างไร นำไปประยุกต์ใช้ในงานเราอย่างไร

3.4 กลุ่มตัวอย่างที่จะทดสอบไม่ชัดเจนและไม่มีเหตุผลรองรับว่าทำไมเลือกศึกษา

4. ลักษณะของเครื่องมือทดสอบ

4.1 ส่วนใหญ่เป็นสื่อประเภท เอกสารประกอบการสอน ซึ่งীরวมเกี่ยวกับเนื้อหาการสอน

4.2 สารระคือการคัดลอกจากแบบฝึกหัดที่มีในคู่มือ และนำมาทำให้สวยงามแต่ไม่มีความคิดสร้างสรรค์ในเชิงวิชาการ

จากความหมายในข้างต้นสามารถสรุปปัญหาการทำผลงานวิชาการ ได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านบุคลากร บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อประกอบการจัดกิจกรรม บุคลากรขาดประสบการณ์ในการใช้สื่อนวัตกรรมทางการศึกษา ไม่เข้าใจและรู้จักวิธีการใช้นวัตกรรมที่ทางโรงเรียนจัดทำขึ้น ขาดความชำนาญในการใช้นวัตกรรม ขาดสื่อประกอบการเรียน บุคลากรส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในการใช้นวัตกรรม แต่ขาดความต่อเนื่อง แนวทางแก้ไข คือ สร้างความตระหนัก ความรับผิดชอบในส่วนที่ยังบกพร่องทางนวัตกรรมของบุคลากร ส่งเสริมให้เข้าร่วมการอบรมสัมมนา ส่งเสริมให้เกิดการศึกษาด้วยตนเอง เพื่อให้ความรู้และประสบการณ์ในการใช้สื่อนวัตกรรมทางการศึกษาที่มากขึ้น

2. ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณ เกี่ยวกับนวัตกรรม คือ ขาดงบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม ขาดวัสดุ – อุปกรณ์และงบประมาณที่จะพัฒนาสื่อ นวัตกรรม การจัดหา การใช้ การดูแลรักษาและขาดงบจัดหาสื่อทันสมัย แนวทางการแก้ไข เพิ่มงบประมาณให้เพียงพอ ใ้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจัดหางบประมาณสนับสนุน สำนักงานเขตพื้นที่ต้องช่วยดูแลและให้ความช่วยเหลือจัดสรรงบประมาณได้ เพื่อใช้ในการพัฒนานวัตกรรมให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น และระดมทรัพยากรที่มีในท้องถิ่น มาช่วยสนับสนุน

3. ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม และสถานที่การใช้นวัตกรรม สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อ เนื่องจากความยุ่งยากและไม่คล่องตัว มีสถานที่ที่ไม่เป็นสัดส่วน ไม่มีห้องที่ใช้เพื่อเก็บรักษาสื่อ นวัตกรรมเป็นการเฉพาะ ทำให้การดูแลทำได้ยากและขาดการพัฒนาที่ต่อเนื่อง แนวทางการแก้ไข คือ ใช้สื่อ นวัตกรรมตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา

ตามความยากง่ายของเนื้อหา จัดทำห้องสื่อเคลื่อนที่ แบ่งสื่อไปตามห้องให้ครูรับผิดชอบ ควร จัดหาห้องเพื่อการนี้เป็นการเฉพาะ

4. ปัญหาด้านสภาพการเรียนการสอน เด็กมีความแตกต่างกันด้านสติปัญญา และ ด้านร่างกาย ปัญหาครอบครัวแตกแยก เด็กอาศัยอยู่กับญาติ มีเนื้อหาวิชาที่มากและสละ การ เรียนการสอนแต่ละครั้งไม่ต่อเนื่อง นักเรียนบางคนไม่สบายใจในกิจกรรม และทำไม่จริงจังจึงมีผล ต่อการจัดกิจกรรม นักเรียนต้องเข้าคิวรอนานกับนวัตกรรมบางชนิด และสภาพการเรียนการสอน ครูยังยึดวิธีการสอนแบบเดิม คือ บรรยายหน้าชั้นเรียน แต่ส่วนใหญ่มีแนวโน้มในการพัฒนาที่ดี ขึ้น ครูยังไม่มีการนำสื่อวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง แนวทางการแก้ไข คือ จัดกลุ่มให้เพื่อนช่วยเพื่อน คอยกำกับและนำช่วยเหลือ จัดครูเข้าสอนตามประสบการณ์ความ ถนัด ควรจัดอบรมเพื่อให้ความรู้ จัดทำนวัตกรรมที่มีโอกาสเป็นไปได้ และสร้างการมีส่วนร่วมจาก ชุมชน สอนเพิ่มเติมนอกเวลา และจัดการสอนแบบรวมชั้น โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตาม ช่วงชั้น

5. ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล คือ บุคลากรขาดความรู้ในการที่จะนำสื่อ นวัตกรรมมาใช้ในการวัดผลและประเมินผล นักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจหรือไม่ชอบกิจกรรมก็จะมีผล ต่อการจัดผลประเมินผล ขาดนวัตกรรมสื่อคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การวัดประเมินผล ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการทำแบบทดสอบ แบบปรนัย แนวทางการแก้ไข จัดทำแบบสอบถามสุ่มเป็น รายบุคคล เพศชาย หญิง เน้นนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จัด แบบทดสอบที่หลากหลาย ทั้งแบบปรนัย และอัตนัย และประเมินผลตามสภาพจริง ประเมินผลงาน จากแฟ้มสะสมงาน

3. แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้บริหาร/สถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นเสาหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อหน่วยงาน ต่อผู้ได้บังคับบัญชา และต่อผลงานอันเป็นส่วนรวม คุณภาพและบทบาทของผู้บริหารมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับ คุณภาพของสถานศึกษา รวมทั้งมีผลสะท้อนต่อผลงานและวิธีปฏิบัติงานของสถานศึกษาแต่ละแห่ง เป็นอันมาก

ธีระ รุญเจริญ (2550) บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้น ส่งเสริมให้การบริหารงานในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารประสบความสำเร็จ ซึ่งบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญพอสรุปได้ดังนี้

1. เป็นผู้นำในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์
 2. เป็นผู้นำในการบริหาร ยึดแนวทางการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
 3. เป็นผู้นำด้านการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้
 4. เป็นผู้นำในการพัฒนาวิชาการ
 5. เป็นผู้ประสานความร่วมมือกับชุมชน
 6. เป็นผู้นำในการบริหารงานแบบประชาธิปไตย โดยร่วมกันทำงานเป็นทีม และส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน
 7. เป็นผู้นำในการจัดการศึกษา เป็นเอกลักษณ์ขององค์กรในการสร้างสรรค์
 8. เป็นผู้นำในการบริหารคุณภาพ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ลงมือทำและรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ
 9. เป็นผู้สร้างขวัญและกำลังใจแก่บุคลากรเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
 10. เป็นผู้นำในการจัดหางบประมาณ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาร่วมกัน
- ผู้บริหารที่ยึดหลักการ 10 ประการ ดังกล่าว ย่อมจะประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของคนทั้งภายในและภายนอกองค์กรได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารที่ดีจึงต้องสำรวจตนเองถึงข้อบกพร่องและหาแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนางานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบการบริหารจัดการใหม่และการปฏิรูป

การศึกษาในปัจจุบัน ซึ่งในการดำเนินงานผู้บริหารต้องยึดการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็น
ฐาน SBM: (School based Management) ประกอบด้วยเกณฑ์ต่อไปนี้

10.1 การเป็นผู้นำทางวิชาการ

10.2 การบริหารแบบมีส่วนร่วม

10.3 การเป็นผู้อำนวยความสะดวก

10.4 การประสานความสัมพันธ์

10.5 การส่งเสริมการพัฒนาครูและบุคลากร

10.6 การสร้างแรงจูงใจ

10.7 การประเมินภายในและการประเมินภายนอก

10.8 การส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา

10.9 การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

10.10 การส่งเสริมเทคโนโลยี

จากบทบาทของผู้บริหารที่กล่าวในข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ผู้บริหารถือเป็นเสาหลักของ
การบริหารสถานศึกษา หลักการบริหารสถานศึกษา คือ การมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน มีเทคนิควิธีการ
บริการ รวมทั้งการวัด และประเมินผลงาน ผู้บริหารต้องมีทั้งเทคนิควิธีการ และทักษะของการ
บริหารงาน บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษา มีอยู่ 17 บทบาท คือ ผู้กำหนดทิศทาง ผู้กระตุ้นความ
เป็นผู้นำ ผู้วางแผน ผู้ตัดสินใจ นักจัดองค์การผู้จัดการเปลี่ยนแปลง ผู้ประสานงาน ผู้สื่อสาร ผู้แก้
ความขัดแย้ง ผู้แก้ปัญหาผู้จัดระบบงาน ผู้บริหารการเรียนการสอน ผู้บริหารงานบุคคล ผู้บริหาร
ทรัพยากร ผู้ประเมินผล ประธานในพิธีและผู้สร้างความสัมพันธ์กับชุมชนนอกจากนี้ผู้บริหารควรมี

กระบวนการบริหารงาน กระบวนการในขั้นเตรียมการ ได้แก่ การตัดสินใจ การวางแผนและการจัด
องค์การ ส่วนที่เป็นการปฏิบัติการ ได้แก่ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การจัดสรรทรัพยากร
การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน และการกระตุ้นจูงใจ ส่วนที่เป็นการควบคุมประเมินผล ได้แก่
การควบคุมงานและการประเมินผล อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของบุคลากรที่เกี่ยวข้องฝ่าย
วิชาการนั้น มีทั้งทางตรงและทางอ้อม ในทางตรง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ช่วยผู้บริหารฝ่าย
วิชาการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าแผนกวิชาและครูอาจารย์ รวมทั้งหัวหน้างานอื่นในด้านการ
ส่งเสริม งานวิชาการ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัชชัย อรรถวิบุรย์กุล (2543) ได้ศึกษาสภาพปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอ
กำหนดตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของครูช่างอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครู
ช่างอุตสาหกรรม ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6-7 จำนวน 315 คน และครูช่างอุตสาหกรรมตำแหน่ง
อาจารย์ 3 ระดับ 6-8(9)จำนวน 66 คน โดยใช้หลักทฤษฎีการสุ่มแบบแบ่งพวก (Stratified Random
Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.95 การวิเคราะห์ข้อมูล
ทางสถิติใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ
ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีปัญหาการทำผลงานทาง
วิชาการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาเป็นรายด้านพบว่ากลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม
ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6-7 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก จำนวน 3 ด้าน คือ ปัญหาด้านหลักเกณฑ์
และวิธีการ ปัญหาด้านการแนะนำเสนอผลงานทางวิชาการและปัญหาด้านที่ปรึกษาในการจัดทำ
ผลงานทางวิชาการ ส่วนกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรมตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 6-8(9) มีปัญหาในการ
จัดทำผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มครูช่างอุตสาหกรรม
ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6-7 พบว่ามีความสอดคล้องกันเพียงด้านเดียว คือ ปัญหาด้านที่ปรึกษาใน
การทำผลงานทางวิชาการ

บดินทร์ ธรรมสังวาล ได้ศึกษาเรื่องปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสาคร ที่เสนอขอให้เลื่อนเป็น
วิทยฐานะชำนาญการพิเศษรุ่นที่ 1 ซึ่งไม่ได้รับการอนุมัติ จำนวน 28 คน โดยใช้หลักทฤษฎีการสุ่ม
แบบเจาะจง พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีปัญหาเกี่ยวกับข้อจำกัดในระยะเวลาที่
จะทำผลงาน คิดเป็นร้อยละ 78.57 ขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำผลงานทางวิชาการ

คิดเป็นร้อยละ 53.57 มีข้อจำกัดในเรื่องที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.29 หาเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ไม่เพียงพอ หรือไม่ได้ตามที่ต้องการ คิดเป็นร้อยละ 17.86 และมีข้อจำกัดในเรื่องการหาผู้เชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 3.57

สมบูรณ์ ดันยะ (2535) ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อขอดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ของข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมาและเพื่อเปรียบเทียบปัญหาและความต้องการ ในการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อขอดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ในตัวแปร ด้านระดับชั้นที่ทำการสอน และประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างอาจารย์ผลงานทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ข้าราชการสายผู้สอนในจังหวัดนครราชสีมาที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 6 จำนวน 760 คน จำแนกเป็นข้าราชการครูระดับประถมศึกษาจำนวน 440 คน และข้าราชการครูระดับมัธยมศึกษาจำนวน 320 คน กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามชนิดปลายเปิด แบบให้เลือกตอบ และแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามและสภาพปัจจุบันในการสร้างผลงานทางวิชาการ ปัญหาในการสร้างผลงานทางวิชาการ และความต้องการในการสร้างผลงานทางวิชาการ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการทดสอบไค-สแควร์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 599 คนเป็นข้าราชการครูระดับประถมศึกษา 306 คน ระดับมัธยมศึกษา 293 คน ส่วนมากเป็นหญิงมีอายุระหว่าง 31-40 ปี มีวุฒิการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าและส่วนมากไม่เคยเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างผลงานทางวิชาการ

2. ข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีความคิดว่าจะทำผลงานทางวิชาการ แต่ยังไม่ได้ลงมือดำเนินการ ร้อยละ 64.94 รองลงมาคือ ยังไม่เคยคิดที่จะทำ ร้อยละ 24.71 และกำลังดำเนินการแต่ยังไม่สำเร็จ ร้อยละ 6.51 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับชั้นที่ทำการสอนและประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับการสร้างผลงานทางวิชาการ พบว่า ได้ผลสอดคล้องกับภาพรวม

3. ข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาในการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อขอดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 อยู่ในระดับมาก 7 ข้อ ระดับกลาง 10 ข้อ และระดับน้อย 1 ข้อ โดยมีปัญหาว่าต้องใช้เวลายาวนานเกินไปในการสร้างผลงานทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาสูงเกินไปกว่าศักยภาพของครูประจำการทั่วไป ไม่มีเวลาในการทำเนื่องจากต้องรับผิดชอบงานสอนมาก และขาดความรู้ในวิธีการสร้างผลงานทางวิชาการที่ดีตามลำดับ

4. ข้าราชการครูระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมา มีปัญหาในการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อขอดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 9 รายการ โดยมีความแตกต่างในลักษณะที่ครูระดับประถมศึกษามีปัญหามากกว่าครูระดับมัธยมศึกษา จำนวน 7 รายการ ส่วนอีก 2 รายการเป็นความแตกต่างในลักษณะที่ครูระดับประถมศึกษามีปัญหามากกว่าระดับมัธยมศึกษา

5. ข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมาที่เคยและไม่เคยรับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างผลงานทางวิชาการ มีปัญหาในการสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อขอดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 13 รายการ โดยมีความแตกต่างในลักษณะที่ข้าราชการครูที่ไม่เคยรับการอบรม มีปัญหามากกว่าข้าราชการครูที่เคยรับการอบรมทุกรายการ

6. ข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมาที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากมีความต้องการสร้างผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 79.80 โดยไม่พบความแตกต่างของความต้องการสร้างผลงานทางวิชาการระหว่างครูระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา แต่พบว่า ความต้องการสร้างผลงานทางวิชาการระหว่างข้าราชการครูที่เคย และไม่เคยรับการอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .50 โดยข้าราชการครูที่เคยเข้ารับการอบรมมีความต้องการในการสร้างผลงานทางวิชาการสูงกว่าข้าราชการครูที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม

7. ข้าราชการครูที่ต้องการสร้างผลงานทางวิชาการ ต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องในลักษณะต่าง ๆ โดยต้องการให้มีตัวอย่างผลงานทางวิชาการที่ดีให้ดูเป็นแนวทางในการทำมากที่สุด รองลงมา ต้องการให้จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสร้างผลงานทางวิชาการ และให้ผู้รู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ศิษยานุศิษย์ แนะนำให้คำปรึกษาเป็นรายคนหรือกลุ่มย่อย ตามลำดับ

เรณู ตรีโลเทศ (2549) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูเพื่อขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูเพื่อขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นของข้าราชการ สังกัดสำนักงานพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 1-5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ไม่สะดวกในการเดินทางไปขอคำแนะนำจากผู้รู้เนื่องจากไกล รองลงมาคือ เป็นงานที่ยากเกินกว่าที่จะทำได้ และไม่มีเวลาทำผลงานทางวิชาการเนื่องจากต้องรับผิดชอบงานพิเศษของโรงเรียนมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ประโยชน์ที่ได้ไม่คุ้มกับการลงทุน (2) ความคิดเห็นของข้าราชการครูเกี่ยวกับปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นของข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 1-5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ การสนับสนุนจากหน่วยงาน เพื่อนร่วมงานและครอบครัว รองลงมาคือผลการตอบแทนที่ได้รับ และการได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคม ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความต้องการความสำเร็จ และ(3) จากการสัมภาษณ์ในเชิงลึกแบบไม่มีโครงสร้างของข้าราชการครู พบว่า ปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการที่พบบ่อย 3 อันดับแรก คือ ค่าใช้จ่ายในการจัดทำผลงานทางวิชาการสูง รองลงมาคือ ขาดอาจารย์ที่ปรึกษาหรือวิทยากรที่สามารถให้คำแนะนำในการจัดทำผลงานทางวิชาการ และขาดความขยันและอดทน ส่วนปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จในการทำผลงานทางวิชาการที่พบบ่อยที่สุด 3 อันดับแรก คือ ต้องการความก้าวหน้าในวิชาชีพโดยการเลื่อนวิทยฐานะ รองลงมาคือ ต้องการเงินวิทยฐานะและการชักชวน สนับสนุนจากเพื่อนร่วมงาน

ไพฑูรย์ คงเทียน (2554) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาการทำผลงานทางวิชาการระหว่างข้าราชการครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งมีเพศ อายุราชการ วุฒิการศึกษา ระดับชั้นที่สอน และกลุ่มประสบการณ์ที่สอนแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ข้าราชการครูในสังกัดงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการที่ส่งผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 จำนวน 215 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการทำผลงานทางวิชาการ สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าวิกฤติ (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่า (1) ข้าราชการครูมีปัญหาการทำผลงานทางวิชาการในระดับ

ปานกลาง และ (2) ข้าราชการครูชายกับข้าราชการครูหญิง ข้าราชการครูที่มีอายุราชการต่ำกว่า 16 ปี ระหว่าง 16-30 ปี และมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ข้าราชการครูซึ่งมีวุฒิปริญญาตรี หรือต่ำกว่ากับข้าราชการครูที่มีวุฒิสองปริญญาตรี ข้าราชการครูที่สอนในระดับประถมศึกษา กับข้าราชการครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา ข้าราชการครูที่สอนกลุ่มประสบการณ์ต่างกัน มีปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการไม่แตกต่างกัน

วรรณิ จักษุติ (2540) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการ ด้านหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อศึกษาการจัดทำผลงานทางวิชาการด้านขั้นตอนการจัดทำผลงานทางวิชาการ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ข้าราชการครู ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ 7 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ที่ผ่านการพิจารณาของ คณะกรรมการข้าราชการครู จำนวน 140 คน และไม่ผ่าน การพิจารณาของ คณะกรรมการข้าราชการครูจำนวน 95 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย รวมกัน 235 คน ผลการวิจัยพบว่า (1) ศึกษานิเทศน์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก (2) ศึกษานิเทศก์ มีความเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำผลงานทางวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คือ การเผยแพร่และสร้างการยอมรับ (3) ศึกษานิเทศก์ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการทำผลงานทางวิชาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การเตรียมการวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการ และการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ศึกษานิเทศก์ ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การเตรียมการวางแผนการทำผลงานทางวิชาการ และการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (5) ศึกษานิเทศก์ ที่มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า การนำผลงานทางวิชาการไปใช้ การเผยแพร่และสร้างการยอมรับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (6) ศึกษานิเทศก์ ที่มีจำนวนครั้งส่งผลงานทางวิชาการต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การนำเสนอผลงานทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (7) ข้อเสนอแนะที่มีความถี่สูงสุด เกี่ยวกับ

การจัดทำผลงานทางวิชาการของศึกษานิเทศก์ คือ ด้านการเตรียมการวางแผนการทำผลงานทางวิชาการ คือขาดความรู้เกี่ยวกับแนวทางในการจัดทำผลงานทางวิชาการแต่ละประเภท ด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ คือ ขาดงบประมาณและเวลาในการจัดทำมาก ด้านการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ คือ มีข้อจำกัดเนื่องจากมีภาระหน้าที่ด้านต่างๆ มาก ด้านการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ คือ ไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการเผยแพร่ ด้านการนำเสนอผลงานทางวิชาการ คือขาดความรู้ในการนำเสนอผลงาน

สมชาย พัทธเสน (2545) ศึกษาปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การเผยแพร่และสร้างการยอมรับ การนำเสนอผลงานทางวิชาการ การจัดทำผลงานทางวิชาการ การเตรียมและการวางแผน และการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ 2. แนวทางการแก้ไขปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีดังนี้ 2.1 ด้านการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ มีดังนี้ คณะศึกษาศาสตร์ ควรอำนวยความสะดวกในการนำผลงานทางวิชาการลงตีพิมพ์ที่ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองบทความทางวิชาการ โดยคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ควรเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ วารสารไม่ควรมีคณะกรรมการกลั่นกรองฯ เพราะจะทำให้การนำเสนอผลงานทางวิชาการล่าช้า เพราะมีการแก้ไขหลายครั้ง เนื่องจากคณะกรรมการกลั่นกรองฯ อาจให้ความคิดเห็นของตนมากเกินไป ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หาแหล่งทุนจากหน่วยงานภายนอกให้ในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และคณะฯควรเป็นผู้ที่ดำเนินการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ 2.2 ด้านการนำเสนอผลงาน คณะศึกษาศาสตร์ ควรปรับปรุงกฎระเบียบที่ยุ่งยาก และซับซ้อนให้เป็นระบบที่ชัดเจน ลดกฎเกณฑ์ที่ยุ่งยากและซับซ้อนยากที่จะทำตามได้ลดขั้นตอนในการนำเสนอผลงานทางวิชาการให้สั้นลง ให้มีคณะกรรมการให้คำแนะนำตรวจสอบแก้ไขก่อนที่จะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณา และลดจำนวนเอกสารค่าของผลงานทางวิชาการให้น้อยลง 2.3 ด้านการจัดทำผลงานทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ ควรจัดงบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอต่อความต้องการของคณาจารย์ทุกคนที่ต้องการทำผลงานทางวิชาการ จัดหาแหล่งทุนอุดหนุนในการจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ทำคู่มือแนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปเล่มการพิมพ์ รูปภาพประกอบ บรรณานุกรมที่ถูกต้อง อบรมประชุมสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะนำการวางแผนในการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยการเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายพิเศษ และควรมีผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้จัดทำผลงานทางวิชาการหรืออาจทำในรูปการประชุมเชิงปฏิบัติการ 2.4 ด้านการเตรียมการและวางแผน คณะศึกษาศาสตร์ ควรจัดงบประมาณเพื่อสนับสนุน

การจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยควรร่วมกันทำเป็นเครือข่าย ซึ่งสามารถสืบค้นได้ทางเว็บไซต์ ควรรวบรวมผลงานทางวิชาการที่มี มาตรฐานและคุณภาพที่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งแล้วไว้ที่ห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้า ควรจัดทำคู่มือและเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ควรมีการอบรม เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ที่มีความประสงค์จะจัดทำผลงานทางวิชาการ และควรมีการจัดประชุมสัมมนา แลกเปลี่ยนผู้ที่ต้องการทำผลงานทางวิชาการ 2.5 ด้านการนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้ คณะศึกษาศาสตร์ ควรมีการอบรมการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้นำผลงานวิจัยไปเสนอที่ประชุมวิชาการ ให้ผู้ที่ได้ใช้ผลงานทางวิชาการส่งผลการวิจารณ์ตอบกลับมาให้ทราบเพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป จัดอบรมสัมมนา ให้แก่อาจารย์ทุกคนในระหว่างมีการนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้ มีการติดตามผลการใช้ผลงานทางวิชาการตลอดเวลา สนับสนุนให้หน่วยงานผู้ร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้

ศรุดา ชัยสุวรรณ (2549) ผลการศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยการสัมภาษณ์ พบว่าระดับมหาวิทยาลัยมีนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนตลอดจนให้ความสำคัญต่อเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ ระดับคณะได้มีการกระตุ้นและให้กำลังใจอาจารย์ในคณะวิชา ระดับสาขาวิชามีการจัดและลดภาระงานสอนให้กับอาจารย์ ส่วนระดับอาจารย์ ที่ผ่านมาต้องใช้ระยะเวลาในขั้นตอนการยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ และอาจารย์ขาดความรู้และความชัดเจนในระเบียบและกฎเกณฑ์ ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน คือ ปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ ค่านิยมในการทำงานของผู้บริหาร การส่งเสริมสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านอาจารย์ ได้แก่ แรงจูงใจ เจตคติต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และการพัฒนาตนเองด้านวิชาการ ผลจากการตรวจสอบและยืนยันปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยการจัดสนทนากลุ่มอาจารย์ประจำและการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้กรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน คือ ปัจจัยด้านองค์การ ได้แก่ วัฒนธรรมองค์การ ค่านิยมในการทำงานของผู้บริหาร การส่งเสริมสนับสนุนจากมหาวิทยาลัย และปัจจัยด้านอาจารย์ ได้แก่ แรงจูงใจ เจตคติต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ และการพัฒนาตนเองด้านวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า การพิจารณาผลงานทางวิชาการระหว่างกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์จะอยู่ภายใต้ระเบียบและวิธีการเดียวกันจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา การพิจารณาผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะ

พิจารณาจากบทความ ซึ่งเป็นการสรุปผลสุดท้ายของการศึกษาวิจัย ลักษณะของธรรมชาติวิชาจะเป็นกายภาพ ผลงานทางวิชาการจะเป็นรูปธรรม ส่วนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาขาวิชาวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ จะพิจารณาจากรายงานการศึกษาวิจัยที่ได้มีรูปแบบซึ่งเป็นรูปเล่ม ผลงานทางวิชาการจะมีลักษณะเป็นนามธรรม

ภาวิณี มูลทวี (2542) ผลการศึกษาพบว่า รองศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ส่วนใหญ่ มีประสบการณ์การทำงานระดับมากกว่า 20 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีประสบการณ์ในการผลิตผลงานมากกว่า 2 เรื่อง ผลิตเอกสารประกอบการสอนมากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ ตำรา และเอกสารคำสอน ผลงานทางวิชาการเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนและงานที่ทำ มีการสืบค้นสารนิเทศระดับปานกลาง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้หนังสือตำรา/วิชาการภาษาไทยในระดับมาก ส่วนรองศาสตราจารย์ใช้หนังสือตำรา/วิชาการภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ใช้สารนิเทศภาษาไทยระดับมาก และใช้สารนิเทศภาษาอังกฤษปานกลาง ใช้แหล่งสารนิเทศภายในสถาบันและภายนอกสถาบันระดับปานกลางและน้อย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ มีปัญหาในการใช้สารนิเทศระดับปานกลาง และน้อย มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการระดับน้อย ผลการวิจัย พบว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ต้องการหนังสือใหม่ ทันสมัยและมีปริมาณมากพอ ต้องการหนังสืออ้างอิงภาษาอังกฤษและวารสารภาษาอังกฤษมากขึ้น วารสารควรจะมีใหม่และทันสมัย ต้องการ โสตทัศนวัสดุที่ทันสมัย มีคุณภาพ ต้องการ online กับมหาวิทยาลัยของต่างประเทศได้ ต้องการ ใช้ E-mail ต้องการการบริการด้าน CD-ROM และวีดิทัศน์ ต้องการเจ้าหน้าที่ที่มีความชำนาญ มีความรับผิดชอบในการให้บริการ ต้องการบริการยืมหนังสือระหว่างห้องสมุดกับสถาบันอื่น

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

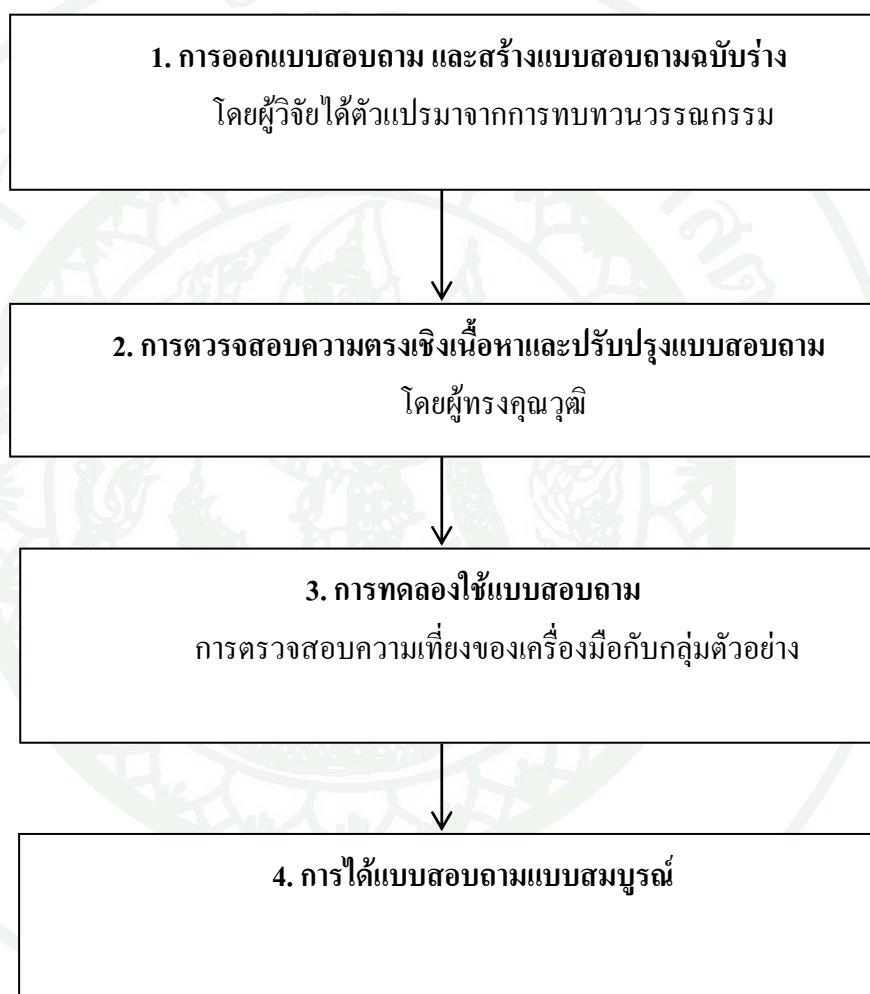
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูที่สอนระดับอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร มีจำนวน 3,973 คน โดยสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 82 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูที่สอนระดับอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จากการคำนวณขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสมโดยใช้สูตรการคำนวณของ Taro Yamane (มาตี กาญจนกิจสกุล, 2549) ในการวิจัยครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่าง 399 คน ด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยจัดทำบัญชีรายชื่อแล้วจับฉลาก โดยวิธีการจับแล้วเก็บไว้ไม่ใส่คืน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือของการวิจัยเรื่องปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเขตการศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังแสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนของการสร้างเครื่องมือการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบและการสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎี บทความวิชาการ และผลงานวิจัยต่างๆ จากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อกำหนดความหมาย และขอบข่ายในการศึกษาโดยมีกรอบประเด็นในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการประกอบไปด้วย 4 ชั้น

- ชั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ
- ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ
- ชั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้
- ชั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ

2. การสนับสนุนจากสถานศึกษาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแบบสอบถาม

ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม เป็นการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มีการออกแบบ และ โครงร่างการวิจัยฉบับย่อ ประกอบด้วยหัวข้อวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวความคิดในการวิจัย นิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ จากผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อคำถาม ความเหมาะสมของปริมาณข้อคำถาม ความชัดเจนของภาษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบสอดคล้องระหว่างข้อคำถามที่ต้องการวัด กับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด และนิยามตัวแปร จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบสอบถาม

หลังจากมีการปรับเครื่องมือตามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทดสอบ ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนวิทยาลัยเทคโนโลยีไทยวิจิตรศิลป์ จำนวน 20 คน แล้วนำผลมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Alpha Coefficient, 1984) (มาตี กาญจนกิจสกุล, 2549) ตามตารางที่ 3.2 ซึ่งค่าที่ได้นั้นมีค่าสูงตามเกณฑ์ จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้

ตารางที่ 3.1 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของครู

รายการ	จำนวนข้อ	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
		กลุ่มทดลองใช้เครื่องมือวัด
ปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงาน		
ทางวิชาการ	7	0.913
ปัญหาในขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ	7	0.901
ปัญหาในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้	6	0.926
ปัญหาในขั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ	3	0.867
การสนับสนุนจากสถานศึกษาในการผลิตผลงาน	16	0.955
ทางวิชาการ		
โดยเฉลี่ย	39	0.764

ขั้นตอนที่ 4 การได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

จากการที่ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดำเนินการทดลองกับครูอาชีวศึกษาของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 20 คน ผู้วิจัยจึงนำข้อสรุปต่างๆ ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวนี้ นำมาสรุปการได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ตอน ดังตารางที่ 3.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 ข้อสรุปแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

ตอนที่	ชื่อเครื่องมือ	วัตถุประสงค์	ลักษณะการวัด	ที่มาของเครื่องมือ
1	ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	เพื่อศึกษาตัวแปรคุณสมบัติได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา ระดับการศึกษาสูงสุด ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ประเภทวิชาที่สอน ภาระการสอน โดยเฉลี่ยชั่วโมงต่อสัปดาห์ การเข้ารับการอบรมสัมมนา/ทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ	แบบการตรวจสอบรายการ Check list	พัฒนาโดยผู้วิจัย
2	ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	เพื่อวัดระดับปัญหาของการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย ขั้นตอนเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้่นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ ขั้นตอนเผยแพร่และสร้างการยอมรับ	เป็นมาตรประเมินค่า 5 อันดับ	ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเครื่องมือจากสมบูรณ์ ดันยะ (2535)
3	สนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการ	เพื่อวัดระดับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 16 ข้อ	เป็นมาตรประเมินค่า 5 อันดับ	ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเครื่องมือจากธีระ รุญเจริญ (2550)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดำเนินการระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ. 2557

1. ทำหนังสือจากภาควิชาอาชีวศึกษาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูภายในโรงเรียนตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย
2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำแบบสอบถามไปให้แก่ทางสถานศึกษา และประสานงานกับทางสถานศึกษาเพื่อให้ช่วยเป็นผู้ช่วยในการแจกจ่ายแบบสอบถามไปยังครูที่สอนในรายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนในสถานศึกษานั้น ๆ อย่างไรก็ตามที่แบบสอบถามที่ได้กลับมาของผู้วิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 434 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้ว ได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจากคอมพิวเตอร์ โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะ โดยทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา และวิเคราะห์ถึงระดับของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร และระดับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนจากทางสถานศึกษาในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ด้วยการทดสอบ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis Of Variance) และการเปรียบเทียบภายหลัง (Post-hoc tests) โดยใช้วิธีของ Scheffe ซึ่งใช้ได้กับข้อมูลทีในแต่ละกลุ่มมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เท่ากันหรือไม่เท่ากันก็ได้

การแปลความหมายข้อมูล

เกณฑ์การแปลผลคะแนน

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลถึงระดับของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดระดับค่าคะแนนคำตอบของปัญหาในการผลิตผลงานวิชาการ ดังนี้

ช่วงคะแนน	การแปลความหมาย
4.20 – 5.00	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปัญหามากที่สุด
3.40 – 4.19	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปัญหามาก
2.60 – 3.39	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปัญหาปานกลาง
1.80 – 2.59	มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปัญหาน้อย
1.00 – 1.79	มีความเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลถึงระดับระดับการสนับสนุนจากทางสถานศึกษาในการผลิตผลงานของครูอาชีวศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดระดับค่าคะแนนคำตอบของปัญหาในการผลิตผลงานวิชาการ ดังนี้

ช่วงคะแนน

การแปลความหมาย

4.20 – 5.00

มีความคิดเห็นในระดับสนับสนุนมากที่สุด

3.40 – 4.19

มีความคิดเห็นในระดับสนับสนุนมาก

2.60 – 3.39

มีความคิดเห็นในระดับสนับสนุนปานกลาง

1.80 – 2.59

มีความคิดเห็นในระดับสนับสนุนน้อย

1.00 – 1.79

มีความคิดเห็นในระดับสนับสนุนน้อยที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการกับการสนับสนุนจากทางสถานศึกษาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา เอกชน

ช่วงคะแนน

การแปลความหมาย

0.70 หรือสูงกว่า

มีความสัมพันธ์สูงมาก

0.50 – 0.69

มีความสัมพันธ์สูง

0.30 – 0.49

มีความสัมพันธ์ปานกลาง

0.10 – 0.29

มีความสัมพันธ์ต่ำ

0.01 – 0.09

แทบไม่มีความสัมพันธ์

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1. ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

ส่วนที่ 2. การศึกษาปัญหาและการสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ส่วนที่ 3. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนจากทางสถานศึกษาในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ส่วนที่ 4. เปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างที่ใช้ศึกษา

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

(n=434)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	220	50.7
หญิง	214	49.3
อายุ		
น้อยกว่า 30 ปี	79	18.1
30 – 40 ปี	164	37.8
41 – 50 ปี	87	20.1
51 – 60 ปี	96	22.0
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	8	2.0
ประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษาระดับ (ปี)		
น้อยกว่า 5 ปี	149	34.3
5 – 10 ปี	98	22.5
11 – 15 ปี	36	8.3
16 – 20 ปี	49	11.4
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	102	23.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n=434)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การศึกษาสูงสุด		
ปริญญาตรี	318	73.2
ปริญญาโท	114	26.3
ปริญญาเอก	2	0.5
การมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู		
มี	351	80.9
ไม่มี	83	19.1
ประเภทวิชาที่สอน		
อุตสาหกรรม	123	28.3
พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ	256	59.0
ศิลปกรรม	43	9.9
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	12	2.8
ภาระการสอนโดยเฉลี่ยชั่วโมงต่อสัปดาห์		
ต่ำกว่า 5 ชั่วโมง	14	3.3
5 – 10 ชั่วโมง	53	12.3
11 – 15 ชั่วโมง	59	13.7
16 – 20 ชั่วโมง	133	30.7
มากกว่า 20 ชั่วโมงขึ้นไป	175	40.0
การเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ		
เคย	348	80.2
ไม่เคย	86	19.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

(n=434)		
ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนครั้งในการเข้าฝึกอบรม		
ต่ำกว่า 5 ครั้ง	262	75.1
5 – 10 ครั้ง	62	15.5
11 – 15 ครั้ง	10	3.4
16 – 20 ครั้ง	7	2.6
มากกว่า 20 ครั้งขึ้นไป	10	3.4

จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

เพศ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 50.7 เป็นเพศชาย และร้อยละ 49.3 เป็นเพศหญิง

อายุ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ย 37.8 ปี โดยมีอายุต่ำสุด และสูงสุด 23 – 69 ปี โดยจะมีอายุส่วนใหญ่ 30 ปี

ประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการสอนในสถานศึกษาร้อยละ 34.3 อยู่ในช่วงมีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 5 ปี รองลงมาร้อยละ 23.5 อยู่ในช่วง 20 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษาสูงสุด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 73.2 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโทคิดเป็นร้อยละ 26.3 และมีเพียงร้อยละ 0.5 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาเอก

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 80.9 มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และร้อยละ 19.1 ไม่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ประเภทวิชาที่สอน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 59.0 สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ รองลงมาร้อยละ 28.3 สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ร้อยละ 9.9 สอนประเภทวิชาศิลปกรรม และสอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวร้อยละ 2.8

ภาระการสอนโดยเฉลี่ยชั่วโมงต่อสัปดาห์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 40.0 มีภาระการสอนอยู่ในช่วงมากกว่า 21 ปีขึ้นไป รองลงมา มีภาระการสอนอยู่ในช่วง 16 – 20 ปี ร้อยละ 30.7 และร้อยละ 13.7 มีภาระการสอนอยู่ในช่วง 11 – 15 ปี

การเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 80.2 มีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งร้อยละ 75.1 มีจำนวนครั้งในการเข้าฝึกอบรมอยู่ในช่วงต่ำกว่า 5 ปี รองลงมา 5 – 10 ปี ร้อยละ 15.5 และ จำนวนครั้งในการเข้าฝึกอบรมอยู่ในช่วงมากกว่า 20 ปีขึ้นไป ร้อยละ 3.4 และร้อยละ 19.8 ไม่มีประสบการณ์ในการเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ

ส่วนที่ 2 ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4.2 ปัญหาขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการในการผลิตผลงาน
ทางวิชาการ

	(n=434)		
รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 1 ขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ			
1. การวางแผนตารางเวลา/ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.16	1.00	ปานกลาง
2. การค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.10	0.99	ปานกลาง
3. การวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ	3.05	0.94	ปานกลาง
4. การกำหนดกิจกรรมและขั้นตอนต่าง ๆ ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.04	0.98	ปานกลาง
5. การกำหนดโจทย์/คำถาม/ความสำคัญของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.02	0.94	ปานกลาง
6. การกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.99	0.98	ปานกลาง
7. การกำหนดประเด็นหรือเลือกหัวข้อในการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.92	0.97	ปานกลาง
โดยเฉลี่ย	3.04	.792	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ปัญหาขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.792) ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นเตรียมการและวางแผนอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ การวางแผนตารางเวลา/ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = 1.00) รองลงมา การค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.99) และการวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการในการผลิตผลงานทางวิชาการ

รายการ	\bar{x}	S.D.	แปลผล
(n=434)			
ด้านที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ			
1. การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล	3.17	0.93	ปานกลาง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการหรือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	3.14	0.92	ปานกลาง
3. การจัดทำรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน/การเขียน/ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดในแต่ละแยกแต่ละตอนตามที่กำหนดไว้	3.13	0.95	ปานกลาง
4. การออกแบบการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อตอบโจทย์หรือคำถามการวิจัยในการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.12	0.90	ปานกลาง
5. รูปแบบ ผลงานทางวิชาการต้องมีรูปแบบถูกต้องตามหลักทางวิชาการ	3.10	1.00	ปานกลาง
6. การเรียบเรียงเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ	3.06	1.00	ปานกลาง
7. การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น	3.86	1.05	ปานกลาง
โดยเฉลี่ย	3.08	.770	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.770) ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.93) การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการหรือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = 0.92) และการจัดทำรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน/การเขียน/ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนตามที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ปัญหาขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ

(n=434)			
รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 3 ขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้			
1. การออกแบบหรือกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการการนำผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ไปทดลองใช้จริง	3.15	0.97	ปานกลาง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการนำผลงานทางวิชาการไปทดลองใช้	3.15	0.97	ปานกลาง
3. การวิเคราะห์และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการ	3.12	0.91	ปานกลาง
4. การวางแผนการนำไปใช้และวางแผนการประเมินผลการนำผลงานทางวิชาการไปใช้	3.09	0.96	ปานกลาง
5. การปรับปรุงผลงานทางวิชาการจากผลการประเมินที่ได้จากการทดลองใช้	3.05	0.97	ปานกลาง
6. การจัดทำแบบประเมินผลการทดลองใช้ผลงานทางวิชาการ	3.03	0.94	ปานกลาง
โดยเฉลี่ย	3.10	.821	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัญหาขั้นนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.10$, S.D. = 0.821) ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้อยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ การออกแบบหรือกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการการนำผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ไปทดลองใช้จริง และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการนำผลงานทางวิชาการไปทดลองใช้ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.97) รองลงมา การวิเคราะห์ และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ปัญหาขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับในการผลิตผลงานทางวิชาการ (n=434)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านที่ 4 ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ			
1. การจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ผลิตขึ้นมา นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่ประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง	3.17	0.90	ปานกลาง
2. เลือกแหล่งเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ	3.05	0.96	ปานกลาง
3. การเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	3.04	0.91	ปานกลาง
โดยเฉลี่ย	3.09	.825	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ปัญหาขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.825) ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับอยู่ในระดับปานกลาง คือ การจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ผลิตขึ้นมา นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่ประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.90) รองลงมา การเลือกแหล่งเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = 0.96) และการเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 การสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการ

(n=434)

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
การสนับสนุนจากทางผู้บริหาร/โรงเรียน			
1. การเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน	3.07	1.04	ปานกลาง
2. การสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ	3.05	1.03	ปานกลาง
3. การจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางผลงานทางวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู	3.05	0.99	ปานกลาง
4. การเชิญบุคลากรภายนอกเข้ามาเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	3.06	1.07	ปานกลาง
5. การให้บริการด้านการพิมพ์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.99	1.10	ปานกลาง
6. การรับฟังปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการของครู อาจารย์ในโรงเรียน	2.99	0.99	ปานกลาง
7. การจัดให้มีการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศ การผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อใช้ในการศึกษาการผลิตผลงานทางวิชาการของครู	2.99	0.96	ปานกลาง
8. การเปิดโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้และประสบการณ์การผลิตผลงานทางวิชาการ	2.98	0.97	ปานกลาง
9. การเปิดโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.97	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

(n=434)			
รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
10. การจัดกลุ่มครูที่มีประสบการณ์เดียวกัน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการผลิตผลงานทางวิชาการร่วมกัน	2.94	0.97	ปานกลาง
11. การให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนในการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ผลิตผลงานทางวิชาการ	2.93	1.06	ปานกลาง
12. การจัดให้มีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการในแต่ละประเภทต่าง ๆ ที่ชัดเจน	2.93	1.01	ปานกลาง
13. การมีระบบการติดตาม ดูแลการผลิตผลงานทางวิชาการของครูให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.87	0.92	ปานกลาง
14. การสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณ/เงินทุนเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการของครู	2.83	1.05	ปานกลาง
15. การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการ	2.91	1.05	ปานกลาง
16. การจัดสรรเวลา/ภาระหน้าที่ ที่เหมาะสม เอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการของครู	2.90	1.05	ปานกลาง
โดยเฉลี่ย	2.97	.791	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.791) ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการสนับสนุนจากโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 3 อันดับแรก คือ การเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่นอกโรงเรียน ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 1.04) การเชิญบุคลากรภายนอกเข้ามาเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 1.07) และการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = 1.03) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา
 เอกชนกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของครู
 อาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการกับการ
 สนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครู อาชีวศึกษา	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	P	อันดับ
ขั้นที่สาม: ชี้นำผลงานทางวิชาการไปใช้	-.632*	.000	1
ขั้นที่สอง: ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ	-.626*	.000	2
ขั้นแรก: ขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงาน ทางวิชาการ	-.585*	.000	3
ขั้นที่สี่: ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ	-.560*	.000	4

(n=434)

* $p \leq .01$

จากตารางที่ 4.7 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการกับ
 การสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา พบว่า

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการและวางแผน
 การผลิตผลงานทางวิชาการ จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในขั้นเตรียมการและ
 วางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการ
 ของครูอาชีวศึกษา ($r = -.585$) พบว่า ปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงาน
 ทางวิชาการ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา
 มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยความสัมพันธ์
 ดังกล่าวนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา ($r = -.626$) พบว่า ปัญหาในขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 3 ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา ($r = -.632$) พบว่า ปัญหาในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 4 ขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ จากการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา ($r = -.560$) พบว่า ปัญหาในขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ กับ การสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

รายการ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	P-Value
ปัญหาขั้นเตรียมการและวางแผน	271.980	433	4.868	8.133	.000**
ปัญหาขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ	256.766	433	2.080	2.080	.014**
ปัญหาขั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้	292.112	433	3.709	3.709	.001*
ปัญหาขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ	295.324	433	2.219	2.219	.020*

* $p \leq .01$ ** $p \leq .05$

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา พบว่า $F = 8.133$ $P\text{-Value} = .000 (< 0.01)$ ซึ่งแสดงว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา พบว่า $F = 3.570$ $P\text{-Value} = .014 (< 0.05)$ ซึ่งแสดงว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05

ขั้นที่ 3 ขั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ของครูอาชีวศึกษา พบว่า $F= 5.677$
 $P\text{-Value} = .001 (< 0.01)$ ซึ่งแสดงว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.01

ขั้นที่ 4 ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับของครูอาชีวศึกษา พบว่า $F= 3.305$
 $P\text{-Value} = .020 (< 0.05)$ ซึ่งแสดงว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นเตรียมการและวางแผน ของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ด้านที่ 1 ขั้นเตรียมการและวางแผน			
ประเภทวิชาที่สอน	Mean Difference	S.D.	P-Value
อุตสาหกรรม – พาณิชยกรรม	-.1769	.08488	.038**
อุตสาหกรรม – ศิลปกรรม	.4279	.13706	.002*
อุตสาหกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	.1289	.23398	.582
พาณิชยกรรม – ศิลปกรรม	.6048	.12751	.000*
พาณิชยกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	.3058	.22851	.182
ศิลปกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	-.2990	.25258	.237

* $p \leq .01$ ** $p \leq .05$

จากรายที่ ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา ตามประเภทวิชาที่สอนพบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ครูที่สอนประเภทวิชา

อุตสาหกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในขั้นเตรียมการและวางแผน น้อยกว่าครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม (Mean Difference = $-.1769$) ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในขั้นเตรียมการและวางแผน มากกว่าครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม (Mean Difference = $.4279$) และครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในขั้นเตรียมการและวางแผน มากกว่าครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม (Mean Difference = $.6048$)

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ ของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ด้านที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ			
ประเภทวิชาที่สอน	Mean Difference	S.D.	P-Value
อุตสาหกรรม – พาณิชยกรรม	$-.1514$	$.08374$	$.071$
อุตสาหกรรม – ศิลปกรรม	$.2237$	$.13523$	$.099$
อุตสาหกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	$.0720$	$.23084$	$.755$
พาณิชยกรรม – ศิลปกรรม	$.3751$	$.12580$	$.003^*$
พาณิชยกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	$.2234$	$.22545$	$.322$
ศิลปกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	$-.1517$	$.24920$	$.543$

* $p \leq .01$

จากตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา ตามประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการมากกว่าครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม (Mean Difference = $.3751$)

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ชั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ ของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ด้านที่ 3 ชั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้			
ประเภทวิชาที่สอน	Mean Difference	S.D.	P-Value
อุตสาหกรรม – พาณิชยกรรม	-.2414	.08869	.007*
อุตสาหกรรม – ศิลปกรรม	.2035	.14321	.156
อุตสาหกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	.1809	.24447	.460
พาณิชยกรรม – ศิลปกรรม	.4449	.13323	.001*
พาณิชยกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	.4223	.23876	.078
ศิลปกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	-.0226	.26391	.932

* $p \leq .01$

จากตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ชั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ของครูอาชีวศึกษา ตามประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในชั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้น้อยกว่าครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม (Mean Difference = -.2414) และ ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการในชั้นการนำผลงานทางวิชาการไปใช้มากกว่าครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม (Mean Difference = .4449)

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ ของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

ด้านที่ 4 ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ			
ประเภทวิชาที่สอน	Mean Difference	S.D.	P-Value
อุตสาหกรรม – พาณิชยกรรม	-.1996	.08989	.027**
อุตสาหกรรม – ศิลปกรรม	.1364	.14516	.348
อุตสาหกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	.1003	.24779	.686
พาณิชยกรรม – ศิลปกรรม	.3361	.13504	.013**
พาณิชยกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	.2999	.24200	.216
ศิลปกรรม – อุตสาหกรรมท่องเที่ยว	-.0362	.26750	.892

* $p \leq .01$ ** $p \leq .05$

จากตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบภายหลังระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับของครูอาชีวศึกษา ตามประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ในขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับน้อยกว่าครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม (Mean Difference = -.1996) และครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ แตกต่างกับครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ ครูที่สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรมมีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ ในขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับมากกว่าครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม (Mean Difference = .3361)

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษาเรื่อง ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์ดังนี้

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนนั้น ผู้วิจัยค้นพบว่า ครูอาชีวเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 50.7 จะอยู่ในกลุ่มอายุ 30-40 ปี ร้อยละ 37.8 มีประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 34.3 ซึ่งมีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีร้อยละ 73.2 ส่วนมากจะมีใบประกอบวิชาชีพครูร้อยละ 80.9 สอนในประเภทวิชา พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจร้อยละ 59.0 มีภาระการสอน โดยเฉลี่ยมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ขึ้นไป ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถานศึกษาไม่สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ที่ว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2542 ข้อ 18 ที่กล่าวว่า สถานศึกษาจะให้ครูประจำการสอนทำการสอนในสถานศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ มีชั่วโมงสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่เกิน 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนมากจะเคยเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ร้อยละ 80.2 ซึ่งมีการเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ ต่ำกว่า 5 ครั้ง ร้อยละ 60.0

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูผู้สอนในแต่ละประเภทวิชา

ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจากปัญหาพบว่า ครูผู้สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม ครูผู้สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม และครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม ประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ 4 ด้านคือ ด้านขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ ด้านขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ ด้านขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ ด้านขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ เนื่องจากครูที่สอนในแต่ละประเภทวิชานั้นอาจจะยังขาดความรู้ ขาดประสบการณ์ในการผลิตผลงานทางวิชาการ ทำให้ครูไม่สามารถผลิตผลงานทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (ชวีชัย ถัดถวิบูลย์กุล:2543) ที่ได้กล่าวไว้ว่าครูอุตสาหกรรมมีปัญหาด้านหลักเกณฑ์และวิธีการปัญหาด้านการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ปัญหาด้านแหล่งค้นคว้าหาข้อมูล เนื่องจากไม่มี

ประสบการณ์ในการจัดทำ และขาดความรู้ในเรื่องดังกล่าว และวิธีการยุ่งยากซ้ำซ้อนและหลากหลายขั้นตอน

ปัญหาการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษา/สถานศึกษา

ปัญหาจากการสนับสนุนจากผู้บริหารและสถานศึกษา ซึ่งปัญหาอยู่ในระดับกลาง ประสบปัญหาในเรื่องของการเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้การผลิตผลงานทางวิชาการจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกสถานศึกษา ปัญหาการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ ปัญหาการให้บริการด้านการพิมพ์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ ปัญหาการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับ (ธวัชชัย ถัดถวิบูลย์กุล:2543) ที่กล่าวไว้ว่าปัญหาด้านการสนับสนุนจากผู้บริหารและหน่วยงานต้นสังกัด เป็นปัญหาอยู่ในระดับกลาง คือ ขาดแรงจูงใจจากผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารไม่อำนวยความสะดวกในด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์ รวมถึงขาดแหล่งจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการแก่ครู-อาจารย์

ปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชน

จากการศึกษาระหว่างปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชน พบว่าปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 กล่าวคือการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวเอกชนมากขึ้นในด้านการเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน ด้านการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ และการจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู ฯลฯ จะส่งผลทำให้ปัญหาในขั้นเตรียมการและวางแผนการจัดทำผลงานทางวิชาการลดน้อยลง ไม่ว่าจะเป็นการวางแผนตารางเวลา/ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ การค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ และการวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ

ปัญหาในขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชน

จากการศึกษาระหว่างปัญหาในขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่นคือการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีพเอกชนมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น ด้านการเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน ด้านการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ และการจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู ฯลฯ จะส่งผลทำให้ปัญหาในขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการลดน้อยลง ไม่ว่าจะเป็น การวิเคราะห์ข้อมูล และสังเคราะห์ข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการหรือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และการจัดทำรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน/การเขียน/ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดในแต่ละเรื่องแต่ละตอนตามที่กำหนดไว้

ปัญหาในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้มีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชน

จากการศึกษาระหว่างปัญหาในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้มีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่นคือการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีพเอกชนมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น ด้านการเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน ด้านการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ และการจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู ฯลฯ จะส่งผลทำให้ปัญหาในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ลดน้อยลง ไม่ว่าจะเป็น การออกแบบหรือกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการการนำผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ไปทดลองใช้จริง การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการนำผลงานทางวิชาการไปทดลองใช้ และการวิเคราะห์และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการ

ปัญหาในชั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการ

จากการศึกษาระหว่างปัญหาในชั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 นั่นคือการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวเอกชนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น ด้านการเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน ด้านการสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ และการจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู ฯลฯ จะส่งผลทำให้ปัญหาในชั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับลดน้อยลง ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ผลิตขึ้นมา นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่ประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง การเลือกแหล่งเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ การเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการ ของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร
3. เปรียบเทียบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนตามประเภทวิชาที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 82 โรงเรียน จำนวน 3,973 คน เมื่อคำนวณตามสูตรการคำนวณของ Taro Yamane จะมีกลุ่มตัวอย่างจำนวนอย่างน้อย 434 คน ถือเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

ขั้นตอนที่ 1 การออกแบบและการสร้างแบบสอบถามฉบับร่างผู้วิจัยศึกษาแนวคิดทฤษฎีบทความวิชาการ และผลงานวิจัยต่างๆ จากการทบทวนวรรณกรรม เพื่อกำหนดความหมาย และ ขอบข่ายในการศึกษาโดยมีกรอบประเด็นในการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการประกอบไปด้วย 4 ชั้น

- ชั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ
- ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ
- ชั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้
- ชั้นการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ

2. การสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแบบสอบถามผู้วิจัยมีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม เป็นการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มีการออกแบบ และ โครงร่างการวิจัยฉบับย่อ ประกอบด้วย หัวข้อวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวความคิดในการวิจัย นิยามเชิงทฤษฎี นิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปร ส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือด้านความตรงเชิงเนื้อหา ผู้ทรงคุณวุฒิในการวัดครั้งนี้มีจำนวน 5 คน ได้แก่ ผศ.ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์ ผศ.ดร. นนทลี พรธาดาวิทย์ ดร.เพชรผ่อง มยุข โชติ ดร.ก้านทิพย์ ชาติวงศ์ ดร.ไพโรจน์ สติรยากร ทั้งนี้ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่ตรวจสอบความครอบคลุมของข้อความ ความเหมาะสมของปริมาณข้อความ ความชัดเจนของภาษา ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยการตรวจสอบสอดคล้องระหว่างข้อความที่ต้องการวัด กับจุดมุ่งหมายที่ต้องการวัด และนิยาม ตัวแปร จากนั้นจึงนำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้แบบสอบถามหลังจากมีการปรับเครื่องมือตามผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน แล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาทดสอบ ไปทดลองใช้กับครูผู้สอนโรงเรียนไทยวิถึศิลป์ จำนวน 20 คนแล้วนำผลมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาร์ค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งค่าที่ได้นั้นมีค่าสูงตามเกณฑ์ จึงถือว่าเป็นเครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้

ขั้นตอนที่ 4 การได้แบบสอบถามแบบสมบูรณ์จากการที่ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดำเนินการทดลองกับครูอาชีวศึกษาของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจำนวน 20 คน ผู้วิจัยจึงนำข้อสรุปต่างๆ ที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวมานั้น นำมาสรุปการได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้การวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และเป็นการตรวจสอบข้อมูล และศึกษารายละเอียดของข้อมูลเชิงลึก ซึ่งงานวิจัยนี้สามารถแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร จำนวน 434 คนส่วนมากเป็นเพศชาย มีช่วงอายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการสอนอยู่ในช่วง 10-20 ปี ซึ่งจะมีระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอกตามลำดับ ส่วนใหญ่จะเป็นครูที่มีใบประกอบวิชาชีพครู ซึ่งจะสอนในประเภทวิชาพาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ รองลงมาคือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม และประเภทวิชาศิลปกรรม ตามลำดับ โดยจะมีการะงานสอนโดยเฉลี่ยชั่วโมงต่อสัปดาห์อยู่ในช่วง 16-25 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เมื่อพิจารณาถึงการเข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการเข้ารับการฝึกอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ

ตอนที่ 2 ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูและการสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า การวางแผนตารางเวลา/ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ รองลงมา การค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ การวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ การกำหนดกิจกรรมและขั้นตอนต่างๆในการผลิตผลงานทางวิชาการ การกำหนดโจทย์/คำถาม/ความสำคัญของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ การกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ และการกำหนดประเด็นหรือเลือกหัวข้อในการผลิตผลงานทางวิชาการ

ผลการศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการหรือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง การจัดทำรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน/การเขียน/ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดในแต่ละแยกแต่ละตอนตามที่กำหนดไว้ การออกแบบการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อตอบ โจทย์หรือคำถามการวิจัยในการผลิตผลงานทางวิชาการ รูปแบบ ผลงานทางวิชาการต้องมีรูปแบบถูกต้องตามหลักทางวิชาการ การเรียบเรียงเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น

ผลการศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า การออกแบบหรือกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการการนำผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ไปทดลองใช้จริง และการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการนำผลงานทางวิชาการไปทดลองใช้ รองลงมา การวิเคราะห์และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการ การวางแผนการนำไปใช้และวางแผนการประเมินผลการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ การปรับปรุงผลงานทางวิชาการจากการประเมินที่ได้จากการทดลองใช้ และการจัดทำแบบประเมินผลการทดลองใช้ผลงานทางวิชาการ

ผลการศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถามในขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ โดยรวมอยู่ในระดับระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า การจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ผลิตขึ้นมา นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่ประชุมทางวิชาการ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง รองลงมา การเลือกแหล่งเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ และการเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ผลการศึกษการสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยรวมอยู่ในระดับระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า การเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่นอกโรงเรียน การเชิญบุคลากรภายนอกเข้ามาเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ การสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ การให้บริการด้านการพิมพ์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ การรับฟังปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการของครู อาจารย์ในโรงเรียน การจัดทำมีการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศ การผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อใช้ในการศึกษการผลิตผลงานทางวิชาการของครู การเปิดโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้และประสบการณ์การผลิตผลงานทางวิชาการ การเปิดโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ การจัดกลุ่มครูที่มีประสบการณ์เดียวกัน การให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนในการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ผลิตผลงานทางวิชาการ การจัดทำมีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการในแต่ละประเภทต่าง ๆ ที่ชัดเจนการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการ การจัดสรรเวลา/ภาระหน้าที่ ที่เหมาะสม ื่อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการของครู การมีระบบการติดตาม ดูแลการผลิตผลงานทางวิชาการของครูให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการผลิตผลงานทางวิชาการ การสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณ/เงินทุนเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการของครู ดังนั้นอาจกล่าวสรุปได้ว่าระดับปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการทั้ง 4 ชั้น และระดับการสนับสนุนจากโรงเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการและการสนับสนุนจากโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 1 ชั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ พบว่า ชั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = -.585$) หมายความว่า มีการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการสูงปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการชั้นเตรียมการและวางแผนจะมีระดับปัญหาสูง

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ พบว่า ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = -.626$) หมายความว่า มีการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการสูงปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการจะมีระดับปัญหาสูง

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 3 ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ พบว่า ชั้นนำผลงานทางวิชาการ ไปใช้โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = -.632$) หมายความว่า มีการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการสูงปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการชั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้จะมีระดับปัญหาสูง

ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาชั้นที่ 4 ชั้นนำผลงานทางวิชาการไปใช้ พบว่า ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางลบกับการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ($r = -.560$) หมายความว่า มีการสนับสนุนของทางโรงเรียนในการจัดทำผลงานวิชาการสูงปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับจะมีระดับปัญหาสูง

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละประเภทวิชา
ที่สอนของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กรุงเทพมหานคร

จากการเปรียบเทียบปัญหาในการทำผลงานวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชนในแต่ละ
ประเภทวิชาที่สอน พบว่า ครูที่สอนประเภทวิชาแตกต่างกัน มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ
แตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบรายคู่ในแต่ละขั้นตอนในการผลิตผลงานทางวิชาการ พบว่า ครูที่
สอนประเภทวิชาพาณิชยกรรม มีปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการมากที่สุด รองลงมาคือ ครูที่
สอนประเภทวิชาอุตสาหกรรม ครูที่สอนประเภทวิชาศิลปกรรม และครูที่สอนประเภทวิชา
อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนให้ การสนับสนุน ช่วยเหลือ ให้ครูสามารถผลิตผลงานทางวิชาการในทุกชั้นตอนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน ควรนำไปปฏิบัติดังนี้

1. ปัญหาขั้นการเตรียมการและวางแผน สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัด งบประมาณเพื่อสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับผลงานทาง วิชาการ ห้องสมุดมหาวิทยาลัยควรร่วมกันทำเป็นเครือข่าย ซึ่งสามารถสืบค้นได้ทางเว็บไซต์ ควร รวบรวมผลงานทางวิชาการที่มี มาตรฐานและคุณภาพที่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งแล้วไว้ที่ห้องสมุด เพื่อศึกษาค้นคว้า ควรจัดทำคู่มือและเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบและหลักเกณฑ์ในการจัดทำ ผลงานทางวิชาการ ควรมีการอบรม เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ที่มีความประสงค์จะจัดทำผลงานทาง วิชาการ และควรมีการจัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนผู้ที่ต้องการทำผลงานทางวิชาการ

2. ปัญหาขั้นการจัดทำผลงานทางวิชาการ สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัด งบประมาณสนับสนุนให้เพียงพอต่อความต้องการของคณาจารย์ทุกคนที่ต้องการทำผลงานทาง วิชาการ จัดหาแหล่งทุนอุดหนุนในการจัดพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ทำคู่มือแนวทางการจัดทำผลงาน ทางวิชาการ ให้ความรู้เกี่ยวกับรูปเล่ม การพิมพ์ รูปภาพประกอบ บรรณานุกรมที่ถูกต้อง อบรม ประชุมสัมมนาให้ความรู้เกี่ยวกับการแนะนำการวางแผนในการจัดทำผลงานทางวิชาการ โดยการ เชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายพิเศษ และควรมีผู้ให้คำปรึกษาแก่ผู้จัดทำผลงานทางวิชาการ หรืออาจทำในรูปการประชุมเชิงปฏิบัติการ

3. ปัญหาด้านการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมี การอบรมการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพเป็นประจำเพื่อให้เกิดความเข้าใจและนำผลงานทาง วิชาการไปใช้นำผลงานวิจัยไปเสนอที่ประชุมวิชาการ ให้ผู้ที่ได้ใช้ผลงานทางวิชาการส่งผลการ วิจัยคำตอบกลับมาให้ทราบเพื่อที่จะได้ปรับปรุงแก้ไขต่อไป จัดอบรมสัมมนาให้แก่อาจารย์ทุกคน ในระหว่างมีการนำผลงานทางวิชาการไปใช้ มีการติดตามผลการใช้ผลงานทางวิชาการตลอดเวลา สนับสนุนให้หน่วยงานผู้ร่วมงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องนำผลงานทางวิชาการไปใช้

4. ปัญหาด้านการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรอำนวยความสะดวกในการนำผลงานทางวิชาการลงตีพิมพ์ที่ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรองบทความทางวิชาการ โดยคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ควรเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ วารสารไม่ควรมีคณะกรรมการกลั่นกรองฯ เพราะจะทำให้การนำเสนอผลงานทางวิชาการล่าช้า เพราะมีการแก้ไขหลายครั้ง เนื่องจากคณะกรรมการกลั่นกรองฯ อาจให้ความคิดเห็นของตนมากเกินไป ควรจัดงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ หาแหล่งทุนจากหน่วยงานภายนอกให้ในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และคณะฯ ควรเป็นผู้ที่ดำเนินการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative Approach) เพื่อให้ทราบถึงปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ทั้งนี้ การศึกษาในครั้งต่อไปอาจจะศึกษาโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

2. การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นในการสร้างกรอบการวิจัยในมิติของคุณลักษณะทั่วไปของครูอาชีวศึกษาและการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการผลิตผลงานทางวิชาการเป็นสำคัญเพื่อให้เข้าใจและฉายภาพของปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะเพิ่มตัวแปรอิสระ อาทิ แรงจูงใจ ทัศนคติ เป็นต้น

3. การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาภาพรวมของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาครั้งต่อไปอาจจะเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของโรงเรียนอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ผลการศึกษาที่ได้จึงอาจเป็นแนวทางสำคัญในการกำหนดนโยบายและแนวทางการช่วยเหลือในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในภาพรวม

4. การศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของของครู
อาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในทุกสาขาวิชา การศึกษา
ครั้งต่อไปอาจมุ่งเน้นที่จะศึกษาปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาแต่ละ
สาขาวิชาเป็นการเฉพาะ อันจะนำไปสู่การหาแนวทางการแก้ไขปัญหให้กับครูอาชีวศึกษาในแต่ละ
สาขาวิชาชีพเป็นการเฉพาะเจาะจง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่และ
ครูโรงเรียนเอกชน.2542

กนกพร สร้อยจิต. 2551. ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสามารถในการจัดทำผลงานทาง
วิชาการของข้าราชการครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 3. คุรุศาสตร์
มหาบัณฑิต โปรแกรมวิชาบริหารการศึกษา คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสุรินทร์

เกียรติศักดิ์ เสือโต. 2544. ความพึงพอใจต่อปัจจัยการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนโปลีเทคนิคระยอง
จังหวัดระยอง หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ครูบ้านนอก. 2552. ประเภทของผลงานวิชาการ. (Online).<http://www.kroobannok.com/4659>.

จารุวรรณ บุ่งวิเศษ. 2553 เกมสักลับหัว เพื่อห้องเรียนกลับทาง. ผลงานทางวิชาการ.
(Online).<http://www.l3nr.org/posts/319203>

เจริญ บางเสน. 2549. คู่มือการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการ
ศึกษามีวิทยฐานะและเลื่อนวิทยฐานะ (ทุกวิทยฐานะ และทุกสายงาน).

คารเส บันเทิงจิตร. 2549. การเขียนบทความทางวิชาการ. สำนักหอสมุดและศูนย์สารสนเทศ
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

ชิงชัย เชิดกลิ่น. เติลินิวส์. อีกรูมมองสะท้อนปัญหาการศึกษาไทยครูทุ่มเททำ “วิทยฐานะ”
(Online).http://www.kruthai.info/view.php?article_id=4966 , 7 , มิถุนายน 2556.

ถวัลย์ มาศจรัส. 2554. **New Model** การจัดทำผลงานทางวิชาการเชิงประจักษ์แนวใหม่ และแบบ
ปกติของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร
บริษัทสำนักพิมพ์ธารอักษร จำกัด.

ธีระ รุญเจริญ. 2550. การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท

รัชชัย ถัดถวิบูลย์กุล. 2543. การศึกษาสภาพปัญหาในการทำผลงานทางวิชาการเพื่อขอกำหนด
ตำแหน่งอาจารย์ 3 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูสายผู้สอน ประเภทวิชาช่าง
อุตสาหกรรม สังกัดกรมอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต,
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

นภาค วิภาวิน. แนวทางการจัดทำผลงานทางวิชาการ โรงเรียนภูดินแดงวิทยา อำเภอวานรนิวาส
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 3.

นภาลัย สุวรรณ และคณะ. 2553. การเขียนผลงานวิชาการและบทความ. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 2 (ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม) กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551. เล่มที่ 125 ตอนที่ 46 ก, หน้า 1-24

พนิต เข้มทอง. 2552. หลักอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิสนุ ฟองศรี. 2551. **87เคล็ดลับ: เทคนิคการทำผลงานทางวิชาการ** พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร
เพชรรุ่งการพิมพ์ จำกัด.

ไพฑูรย์ คงเทียน. 2544. ปัญหาการทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภาวินี มุลทวิ. 2542. การใช้สารนิเทศเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการของอาจารย์สถาบันราชภัฏใน
เขตกรุงเทพมหานคร. งานวิจัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

มาตี กาญจนกิจกุล. 2549. ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. เอกสารคำสอนสาขาพัฒนาสังคม คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

เรณู ตรีโลเทศ. 2549. การศึกษาปัญหาและปัจจัยที่สนับสนุนความสำเร็จในการจัดทำผลงานทาง
วิชาการ เพื่อกำหนดตำแหน่งแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นของข้าราชการครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

วรรณิ จักษุติ. 2540. ศึกษาปัญหาการทำผลงานทางวิชาการของศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาผู้ใหญ่,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศรุดา ชัยสุวรรณ. 2549. ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
เอกชน. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.

ศรุดา ชัยสุวรรณ. (พฤศจิกายน 2549 – มีนาคม 2550). “ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทาง
วิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน” วารสารศึกษาศาสตร์ 18 (2): 85-98.

สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน ฯ. 2542. อาชีวศึกษา (Online). www.maehson.nso.go.th, 20
มิถุนายน 2557

สมชาย พัทธเสน. 2545. ปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาในการจัดทำผลงานทางวิชาการ ของ
คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมบูรณ์ ดันยะ. 2535. การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการสร้างผลงานทาง
วิชาการของข้าราชการครูในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
ทดสอบและวิจัยการศึกษา, วิทยาลัยครุนครราชสีมา.

สุวิทย์ มูลคำ . 2550. การพัฒนาผลงานทางวิชาการ ผู้การเลื่อนวิทยฐานะ .พิมพ์ครั้งที่ 1
กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2553 **อาชีวศึกษา (Online)**. www.panyathai.or.th, 20 ,
มิถุนายน 2557

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2553. **อภิธานศัพท์
การประเมินคุณภาพการศึกษา (QA Glossary)**. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร,
สำนักพิมพ์ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2551. **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (Online)**.
[www.vec.go.th.](http://www.vec.go.th), 1 กรกฎาคม 2556.

แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในของ
สถานศึกษา. 2554. โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

_____. 2551. พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. เล่มที่ 125 ตอนที่ 43 ก ลงวันที่ 5 มีนาคม 2551

_____. 2556. หลักสูตรอาชีวศึกษา 2556 (Online). [www.vec.go.th.](http://www.vec.go.th), 16 สิงหาคม 2556.

บทความการพัฒนาครูสู่เทคโนโลยีสื่อการสอน. 2553. (Online). <http://suriyadetarо.igetweb.com/index.php?mo=3&art=440222>.

สุพน ทิมอ่ำ. 2548. ปฏิรูปการบริหาร การเรียนรู้ ผลงานทางวิชาการ สู่มีอาชีพ.(Online).
http://www.kruthai.info/view.php?article_id=4966, 7 มิถุนายน 2556.

_____.2556.หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ.(Online). <http://bsq2.vec.go.th/course/256/course56new.html>.

ธีระ รุญเจริญ.2550.การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา.ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ.
เอ็กซ์เปอร์เน็ต.

อดิสร สักดิ์สูง. 2554. ก้าวทุกวินาทีสหวิชาดอทคอม. หลักการเขียนบทความทางวิชาการ.
(Online).<http://www.sahavicha.com/?name=article&file=readarticle&id=65>.

อภิชาติ หอมไถล. 2550. ศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมความสำเร็จในการจัดทำผลงานทางวิชาการของครู
ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดร้อยเอ็ด. ครุศาสตรมหาบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหาร
การศึกษา คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

อนุชัช รามวงษ์กูร. 2555. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อในความสำเร็จโดยรวมความพึง
พอใจในงานผลการปฏิบัติงานกับความเครียดในงานของครูอาชีวเอกชน เขต
กรุงเทพมหานคร.สาขาพัฒนาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Cronbach, Lee (1984) Psychological Test. 3rd. ed. New York. Happer and Raw

Good, k. n.d. อาชีวศึกษา (Online). www.drugfreeschool.oncb.go.th, 20 มิถุนายน 2557.

Meers, S. n.d. การอาชีวศึกษา (Online). www.cptc.ac.th. 20 มิถุนายน 2557.

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผศ.ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. ผศ.ดร.นนทลี พรธาดาวิทย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ผศ.ดร.ไพโรจน์ สติรยากร
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
4. ดร.ก้านทิพย์ ชาติวงศ์
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
5. ดร.เพชรผ่อง มยุขโชติ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

รายชื่อสถานศึกษาอาชีพเอกชน

1. โรงเรียนจิตรลดาสายวิชาชีพ
2. โรงเรียนเอเชียบริหารธุรกิจ
3. โรงเรียนวังเด็กพัฒนาและพัฒนบริหารธุรกิจ
4. โรงเรียนนिरชาศึกษาและนिरชาบริหารธุรกิจ
5. วิทยาลัยตั้งตรงจิตรพณิชยการ
6. วิทยาลัยเทคโนโลยีพระนครพณิชยการ
7. โรงเรียนโยนออฟอาร์คบริหารธุรกิจ
8. วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสุโขทัย
9. วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลพณิชยการ ศรียาน
10. วิทยาลัยอาชีวศึกษาอาชีพศิลป์
12. วิทยาลัยเทคโนโลยีพณิชยการสามเสน
13. กองทัพบกอุปถัมภ์ ช่างกล ขส.ทบ.
14. วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยบริหารธุรกิจและพณิชยการ
15. วิทยาลัยเทคโนโลยีวินุทธ์บริหารธุรกิจ รามอินทรา
16. เทคโนโลยีบริหารธุรกิจ
17. วิทยาลัยเทคโนโลยีบางกะปิ
18. วิทยาลัยเทคโนโลยีช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ
19. วิทยาลัยสหพาณิชย์บริหารธุรกิจ
20. วิทยาลัยอาชีวศึกษาศรีวัฒนาบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีนานาชาติ
21. เทคโนโลยีกรุงเทพ
22. วิทยาลัยอาชีวศึกษามีนบริหารธุรกิจ
23. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพณิชยการเอเชีย
24. วิทยาลัยเทคโนโลยีสายประสิทธิ์บริหารธุรกิจ
25. วิทยาลัยเทคโนโลยีวินุทธ์บริหารธุรกิจ
26. โรงเรียนพณิชยการราชดำเนิน ธนบุรี
27. วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม)
28. โรงเรียนพณิชยการกรุงเทพ
29. โรงเรียนพลพณิชยการ

30. โรงเรียนกุลสตรีบริหารธุรกิจ
31. โรงเรียนจรัสสินทวงศ์บริหารธุรกิจ
32. วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม
33. วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิรสุนทรบริหารธุรกิจ
34. วิทยาลัยเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
35. วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศ
36. วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการสยาม
37. วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยอาชีวศึกษา
38. วิทยาลัยเทคโนโลยีพระรามหก
39. โรงเรียนพัฒนการบางอ้อ
40. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิควิทยา
41. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพัฒนการจ่านงค์
42. วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครบริหารธุรกิจ
43. วิทยาลัยอัสสัมชัญพาณิชยการ
44. วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศบริหารธุรกิจกนกอนุสรณ์
45. วิทยาลัยอาชีวศึกษากิตติบริหารธุรกิจ
46. วิทยาลัยเทคโนโลยีวิมลบริหารธุรกิจ
47. โรงเรียนเทคนิคกรุงเทพพาณิชยการ
48. โรงเรียนวราธิปไตยบริหารธุรกิจ
49. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์บริหารธุรกิจ
50. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเซนต์จอห์น โปลีเทคนิค
51. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเซนต์จอห์นเทคโนโลยี
52. โรงเรียนพัฒนการรัชรินทร์
53. วิทยาลัยเทคโนโลยีช่างฝีมือปัญญาวิทยา
54. วิทยาลัยเทคโนโลยีไทยวิจิตรศิลป์
55. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกวิทย์บริหารธุรกิจ
56. วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีวิกรม์บริหารธุรกิจ
57. เทคนิคพาณิชยการเจ้าพระยา
58. โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย
59. วิทยาลัยอาชีวศึกษาคุสิตพาณิชยการ

60. วิทยาลัยเทคโนโลยีคอนบอสโก
61. วิทยาลัยเทคโนโลยีพาณิชย์การสยามธุรกิจ ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี
62. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ
63. โรงเรียนเกษม โปลีเทคนิค
64. วิทยาลัยเทคโนโลยีกรุงธน
65. เทคนิคพาณิชย์การธนบุรี
66. โรงเรียนพาณิชย์การภาษาอนุสรณ์บางแค
67. โรงเรียนนุชยรัตน์บริหารธุรกิจ
68. โรงเรียนรัตนโกสินทร์เทคโนโลยี
69. วิทยาลัยเทคโนโลยีสยามบริหารธุรกิจ
70. วิทยาลัยเทคโนโลยีดุสิต
71. วิทยาลัยเทคโนโลยีทักษิณาบริหารธุรกิจ
72. วิทยาลัยเทคโนโลยีมีนบุรีโปลีเทคนิค
73. วิทยาลัยอาชีวศึกษานิตาบริหารธุรกิจและวิศวกรรม
74. วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พาณิชย์การ
75. วิทยาลัยเทคโนโลยีปิ่นมณฑล
76. วิทยาลัยเทคโนโลยีโพธิ์กรุงเทพ
77. วิทยาลัยเทคโนโลยียานยนต์
78. วิทยาลัยเทคโนโลยีเกษมสันต์บริหารธุรกิจ
79. วิทยาลัยอาชีวศึกษาเจริญพัฒนามบริหารธุรกิจ
80. วิทยาลัยเทคโนโลยีธุรกิจอาหารไทยและนานาชาติ
81. วิทยาลัยเทคโนโลยีธนบุรีบริหารธุรกิจ
82. วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

ที่ ศธ๐๕๑๓.๑๐๕/

คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ งามวงศ์วาน จตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย
เรียน

ด้วยว่าที่ร้อยตรีหญิงอรดา มุ่งดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร.อนุชัช รามวงษ์กูร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รศ.ดร.พนิต เข้มทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการทำวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว นิสิตจำเป็นต้องใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องได้รับการตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ ในการนี้ภาควิชาฯ พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญทางด้านเครื่องมือโดยตรง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดตรวจสอบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือในการวิจัย ทั้งนี้เพื่อนิสิตจักได้นำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์และถูกต้อง ก่อนนำไปใช้จริงในการเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตภาควิชาอาชีวศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรพิมพ์ ธีระวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาอาชีวศึกษา

โทร.๐-๒๕๔๒-๘๒๕๖

โทรสาร ๐-๒๕๔๒-๐๒๐๓

ที่ ศธ๐๕๑๓.๑๐๕/

คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๕๐ งามวงศ์วาน จตุจักร
กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ที่เก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการ

ด้วย ว่าที่ร้อยตรีหญิงอรดา มุ่งดี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนาอาชีพศึกษา ภาควิชาอาชีพศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีพศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร” ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. ผศ.ดร.อนุชัย รามวงษ์กูร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
๒. รศ.ดร.พนิต เข็มทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการทำวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ดังกล่าว นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลการวิจัย โดยแบบสอบถาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้เพื่อนิสิตจักได้นำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ และสังเคราะห์ สรุป และเรียบเรียงประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นิสิตภาควิชาอาชีพศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรพิมพ์ ธีระวัฒน์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รักษาราชการแทนคณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ภาควิชาอาชีพศึกษา

โทร.๐-๒๕๔๒-๘๒๕๖

โทรสาร ๐-๒๕๔๙-๐๒๐๓

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครบรอบ ๗๒ ปี แห่งการสถาปนา พ.ศ.๒๕๕๘

แบบสอบถามปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาในสำนักงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง
เกี่ยวกับตัวท่าน

1.1 เพศ

ชาย

หญิง

1.2 อายุ ปี (อายุเป็นจำนวนเต็ม)

1.3 ประสบการณ์ในการสอนในระดับอาชีวศึกษา.....ปี (จำนวนเต็ม)

1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่นๆ.....

1.5 ท่านมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูหรือไม่

มี

ไม่มี

1.6 ประเภทวิชาที่ท่านสอน

- อุตสาหกรรม
- พาณิชยกรรม/บริหารธุรกิจ
- ศิลปกรรม
- คหกรรม
- เกษตรกรรม
- ประมง
- อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- อุตสาหกรรมและสิ่งทอ

1.7 ภาระการสอนโดยเฉลี่ยจำนวน.....ชั่วโมงต่อสัปดาห์

1.8 การเข้ารับการอบรม/สัมมนาเกี่ยวกับการจัดทำผลงานทางวิชาการ

- เคย จำนวน.....ครั้ง
- ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการของครูอาชีวศึกษาเอกชน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย \times ลงตัวเลขที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน ในปัญหาของการผลิตผลงานทางวิชาการทางอาชีวศึกษาโดยเลือกเพียงคำตอบเดียวตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	ท่านประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	ท่านประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	ท่านประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	ท่านประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	ท่านประสบปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่	ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการ	ระดับของปัญหา				
		น้อยที่สุด	←	→	มากที่สุด	
ด้านที่ 1 <u>ขั้นเตรียมการและวางแผนการผลิตผลงานทางวิชาการ</u>						
1.	การกำหนดประเด็นหรือเลือกหัวข้อในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
2.	การกำหนดโจทย์/คำถาม/ความสำคัญของปัญหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
3.	การค้นคว้าหาความรู้หรือเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
4.	การวางแผนขั้นตอนในการดำเนินงานเพื่อผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
5.	การกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
6.	การกำหนดกิจกรรมและขั้นตอนต่าง ๆ ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
7.	การวางแผนตารางเวลา/ระยะเวลาในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5

ข้อที่	ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการ	ระดับของปัญหา				
		น้อยที่สุด ←				→ มากที่สุด
ด้านที่ 2 ขั้นตอนการผลิตผลงานทางวิชาการ						
1.	การออกแบบการผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อตอบโจทย์หรือคำถามการวิจัยในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
2.	การเก็บรวบรวมข้อมูลเอกสารทางวิชาการหรือการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	1	2	3	4	5
3.	การจัดทำรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน/การเขียน/ดำเนินการหรือจัดทำรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนตามที่กำหนดไว้	1	2	3	4	5
4.	การมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และไม่คัดลอกหรือลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น	1	2	3	4	5
5.	การเรียบเรียงเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ	1	2	3	4	5
6.	รูปแบบ ผลงานทางวิชาการต้องมีรูปแบบถูกต้องตามหลักทางวิชาการ	1	2	3	4	5
7.	การวิเคราะห์ข้อมูลและสังเคราะห์ข้อมูล	1	2	3	4	5
ด้านที่ 3 ขั้่นนำผลงานทางวิชาการไปใช้						
1.	การออกแบบหรือกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมในการการนำผลงานทางวิชาการที่ผลิตได้ไปทดลองใช้จริง	1	2	3	4	5
2.	การจัดทำแบบประเมินผลการทดลองใช้ผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
3.	การวางแผนการนำไปใช้และวางแผนการประเมินผลการนำผลงานทางวิชาการไปใช้	1	2	3	4	5
4.	การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการนำผลงานทางวิชาการไปทดลองใช้	1	2	3	4	5
5.	การวิเคราะห์และประเมินผลเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
6.	การปรับปรุงผลงานทางวิชาการจากผลการประเมินที่ได้จากการทดลองใช้	1	2	3	4	5

ข้อที่	ปัญหาการผลิตผลงานทางวิชาการ	ระดับของปัญหา				
		น้อยที่สุด ←				→ มากที่สุด
ด้านที่ 4 ขั้นตอนการเผยแพร่และสร้างการยอมรับ						
1.	การเลือกแหล่งเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ	1	2	3	4	5
2.	การเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
3.	การจัดทำสื่อเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการที่ผลิตขึ้นมา นำเสนอในที่ประชุมกลุ่มหรือที่ประชุมทางวิชาการ หรือ ผู้ที่เกี่ยวข้อง	1	2	3	4	5

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนจากทางโรงเรียนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย x ลงตัวเลขที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน ในความต้องการในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการทางอาชีวศึกษาโดยเลือกเพียงคำตอบเดียวตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

1	หมายถึง	โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด
2	หมายถึง	โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับน้อย
3	หมายถึง	โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
4	หมายถึง	โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมาก
5	หมายถึง	โรงเรียนของท่านมีการสนับสนุนในการดำเนินการผลิตผลงานทางวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อที่	การสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการ	ระดับการสนับสนุน				
		น้อยที่สุด ←				→ มากที่สุด
1.	การจัดให้มีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการในแต่ละประเภทต่าง ๆ ที่ชัดเจน	1	2	3	4	5
2.	การสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณ/เงินทุนเพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการของครู	1	2	3	4	5
3.	การให้ความช่วยเหลือ และสนับสนุนในการจัดหาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อครูผู้ผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5

ข้อที่	การสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการ	ระดับการสนับสนุน				
		น้อยที่สุด ←				→ มากที่สุด
4.	การจัดให้มีการรวบรวมข้อมูล สารสนเทศ การผลิตผลงานทางวิชาการเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อใช้ในการศึกษาการผลิตผลงานทางวิชาการของครู	1	2	3	4	5
5.	การมีระบบการติดตาม คุณผลการผลิตผลงานทางวิชาการของครูให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
6.	การเปิดโอกาสในการเข้ารับการฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
7.	การเปิดโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านความรู้และประสบการณ์การผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
8.	การจัดกลุ่มครูที่มีประสบการณ์เดียวกัน ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องการผลิตผลงานทางวิชาการร่วมกัน	1	2	3	4	5
9.	การสนับสนุนให้นำเสนอผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
10.	การเปิดโอกาสให้ครูไปศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกโรงเรียน	1	2	3	4	5
11.	การจัดให้มีการประชุมปฏิบัติการทางผลงานทางวิชาการ เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของครู	1	2	3	4	5
12.	การรับฟังปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการของครู อาจารย์ใน โรงเรียน	1	2	3	4	5
13.	การเชิญบุคลากรภายนอกเข้ามาเป็นวิทยากรให้ความรู้ในการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
14.	การจัดสรรเวลา/ภาระหน้าที่ ที่เหมาะสม เอื้อต่อการผลิตผลงานทางวิชาการของครู	1	2	3	4	5

ข้อที่	การสนับสนุนการผลิตผลงานทางวิชาการ	ระดับการสนับสนุน				
		น้อยที่สุด ←				→ มากที่สุด
15.	การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์เพื่อการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5
16.	การให้บริการด้านการพิมพ์ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการผลิตผลงานทางวิชาการ	1	2	3	4	5

ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการผลิตผลงานทางวิชาการ

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้
อันจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ- นามสกุล	ว่าที่ร้อยตรีหญิงอารดา มุ่งดี
วัน เดือน ปีที่เกิด	4 กันยายน 2530
สถานที่เกิด	จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (วิจัยสังคม) มหาวิทยาลัยนเรศวร

